

Valtakunta ajoittaisesta mielenrauhasta (kahvitauko-editio)

Marko Seppänen

Copyright notice

Marko Seppänen (c) 2007 - 2015

Preface

Ja seis. Ajallinen ero tämän kirjoituksista karsitun teoksen alkuperäisversion sisältämien kirjoitusten vanhempien ja uusimpien välillä alkoi olla varsin suurta ja kirjoitusten tyyli ja laatu ovat uusimpien kirjoitusten kohdalla hioutuneet siinä määrin, että niiden arvolle sopii paremmin jokin ihan uusi teos (ja ilmaisun muoto).

Täysversiossa on kyse teoksesta, johon on uudelleenversioinnin kautta päätynyt kirjoituksia, jotka ovat alunperin julkaistu vuosien 2007 - 2015 välisenä aikana "Uskottavaa vai totta"-blogissa. Ko. blogin nimi viittaa siihen, että sellaisen selityksen luominen käsitellyistä asioista, jota kukaan ei kyseenalaistaisi tai väittäisi todistusta riittämättömäksi, olisi erittäin työteliästä, koska kyse on usein - ei aina - sen verran monimutkaisesta teknologiasta ja/tai tieteestä ammentamisesta, että on helpompaa viedä lukija mahdollisimman lähelle ymmärtämisen mahdollisuutta ja antaa hänen "kulkea loppumatka itse". Saatavilla sekä HTML-, että PDF-muodossa (ks. linkit kotisivuilta).

Yhteyttä voi ottaa esim. sähköpostin kautta: (smarko at hoito dot org)

Kotisivut osoitteessa: <http://hoito.org>

Lappeenrannassa 31.5.2015

Prologue

Ei ole tiedossa yhtään tapausta, jossa syntynyt lapsi olisi saanut vanhemmiltaan geneettisen periytymisen kautta hänen vanhempiansa aatteet ja käsitykset maailmasta. Tiedetään, että esim. ympäristötekijöistä johtuen jotkin perintöaineksen geeneistä voivat joko aktivoitua tai kytkeytyä pois päältä (epigeneettinen periytyminen), ilmeten lapsessa siten kuin on ilmennyt jossain aiemmassa sukupolvessa (viimeksi ehkä jopa sata vuotta sitten), mutta se minkälaiseksi hänen oma tuleva elämänsä muodostuu, on myös muista tekijöistä johtuvaa kuin hänen geneettisestä perimästään.

Osa kansallisista ja ylikansallisista instituutioista, organisaatioista, yrityksistä ja yhteisöistä on ollut vaikuttamassa erilaisten asioiden kehitykseen jo niin pitkään, että niiden toimintaan on tullut mukaan myös tiettyä jähmeyttä, vaikka ne saattavat ajoittain uudistuvina ketteryyteen pyrkiäkin. Niiden kansallisen ja ylikansallisen toiminnan yhteensovittaminen tuottaa lisää jähmeyttä, mikä "kadunmiehen" tasolta tarkasteltuna ilmenee siten, että monet asiat ja konformistiset tavat toimia vaikuttavat olleen olemassa "aina".

Instituutioilla terveydenhuollosta journalismin kautta mainostamiseen, on erilaisia itsesääntelyelimiä neuvostojen ja eettisten toimi- tai lautakuntien muodossa, sekä niillä on omia ammattieettisiä ohjeita ja ohjeistuksiaan. Mikään niistä ei kuitenkaan, sanoisiko, tohdi osoittaa tunnustavansa yhteiskunnassa esiintyvän ylimääräisten etujen hakemiseen tai ylemmydentuntoiseen ohjailuun pyrkiviä pelejä, koska heidän edustamansa tahot pelaavat niitä itsekin - saati, että määrittäisivät tekniikoita ja metodeita, joilla niitä pelataan.

Erilaisissa sosioekonomisissa asemassa olevien ihmisten verkottuneisuus, yhdessä ICT-avusteisen tietotaidon ja erilaisista tieteistä johdettujen oivalluksien kanssa, mahdollistaa kuitenkin lukuisten erilaisten pelien pelaamisen, joilla voi olla hyvinkin merkittäviä vaikutuksia koko yhteiskunnan kannalta - tai sitten niitä pelataan esim. jonkin organisaation yksittäisessä yksikössä tai jossain pienemmässä tilassa kuten opettajainhuoneessa tai virtuaalimaailmassa. Jossakin vaiheessa elämäänsä ihmiset tapaavat kokea, että he haluaisivat saada aikaan muutoksia asioihin, jotka vaikuttavat joko hänen omaan tai muiden elämään. Näitä pyrkimyksiä voi luonnehtia hyviksi tai pahoiksi, jos niitä voi hahmottaa siinä määrin, että niistä voi esittää näkemyksen, mutta yleensä erilaiset pyrkimykset eivät ole kovinkaan yksiselitteisiä; hyviä ja pahoja ne ovat aina suhteessa johonkin muuhun, harvemmin itseisarvoisesti.

Ei ole mitenkään harvinaista, että ne ihmisyksilöt, jotka päätyvät pyytämättä erilaisten pelattujen ja käynnissä olevien pelien piiriin, ovat hankalassa asemassa itsepuolustuksen kannalta - he joutuvat itse keräämään ja jalostamaan oman puolustusarsenaalinsa, mikä voi viedä aikaa vuosia. Mediasta ei useinkaan ole tässä asiassa apua, koska aiemmin pelatut pelit, joihin voisi viitata, eivät koskaan nouse julkiseen keskusteluun sillä tapaa, että voisi sanoa, että "tällaista samaa tapahtuu juuri nyt". Tämä tiedon vaje johtuu siitä, että media tarvitsee omassa toiminnassaan osittain samoja metodeita ja tekniikoita kuin aiemmin käytetyissä peleissä, eikä se halua muuntaa niitä yleiseksi tiedoksi.

Riippuu pyrkimyksestä kuinka monenlaisia ja kuinka paljon erilaisia ihmisiä minkäkin pelin pelaamiseen tarvitaan. Äärimmillään kyse voi olla sinänsä huolella määritellyistä visioista, mutta ajallisesti niin etäistä, että muutoksen aikaansaaminen voi viedä aikaa vuosikymmeniä. Visio ja strategiat pelien eteenpäin kuljettamiseksi voivat myös muuttuvat ajan mittaan, sillä myös muilla on visioita ja strategioita, joiden kanssa voi joutua ns. törmäyskurssille. Jos kyse on valtioiden harrastamasta visioinnista, voidaan hyvinkin päätyä visioiden yhteensovittamiseen, mutta jos on kyse kahden hormonierkän teinin kinastelusta liittyen siihen, kuka saa juoda viimeisen oluen bilekaapista, voi visioiden yhteen sovittelu korvautua rähinällä. Välimaastoon mahtuu monenlaista.

Jos salaliittoteoreetikoiksi luonnehdittavilta kysyisi, heiltä voi saada vastauksen, jonka mukaan "tulevaisuuden historia on jo kirjoitettu", tarkoittaen sitä, että esim. jotkin sodat on jo etukäteen suunniteltu alkavan tietyllä tavalla, tietyssä vaiheessa, päättyen tiettyyn tapahtumaan, tiettyyn

aikaan. Vastaustaan he saattaisivat täydentää pyrkimällä osoittamaan kuinka media, poliitikot ja erilaiset yritykset edesauttavat tulevaisuuden kirjoittamista ennalta. Osa näistä tällaisten haastavien näkemyksien esittäjistä on itse osana verkostoa, jolla on jokin intressi tuottaa salaliittoteorioita. [ajatushyppäystä tässä] Eräs tällainen intressi on salaliittoteorioiden uskottavuuden heikentäminen sullomalla samalle verkkosivulle kaikki mahdollinen astrologiasta ja ufoista Kennedyn murhaan. Tämä on johtanut siihen, että sana salaliittoteoria on sekä vääristynyt, että melko käyttökelvoton: sitä on hyvin hankala käyttää viittaamaan mihinkään "pienimuotoiseen", jossa osallisena ei ole jokin valtiollisesta kunnalliseen tasoon toimija, vaan kenties heterogeeninen ja diversiteetin asteeltaan erittäin monenkirjava joukko useita erilaisia toimijoita; lisäksi sanasta herää vääränlaisia konnotaatiota.

Käytännössä yksittäiseen ihmiseen kohdistuvaa häirintää, monitorointia, manipuloimista, ohjailua yms voi laajentaa lähes äärettömyyksiin, jos sen osaa tehdä riittävän todistamattomasti - tähän voi osallistua kuka tahansa, jolla on siihen jokin intressi ja mahdollisuus - sillä kohdehenkilön täytyy pystyä todistamaan olettamuksensa/väitteensä 100-prosenttisesti. Vain täydellinen todistettavuus ("jotain on tapahtunut") olisi riittävää asian tekemiseksi uskottavaksi, kaikki muu olisi joko "ehkä tapahtunut" tai "mitään ei ole tapahtunut". Väliin jäävä "ehkä tapahtunut"-vyöhyke on erittäin laaja ja väittämien esittämisen kannalta riskialtis, viitaten siihen, että ne väittämät, mitä joutuisi esittämään, olisivat todennäköisesti sellaisia, ettei niistä olisi sopivia ennakkotapauksia.

Tyypillinen mediassa esiintynyt selitys monille tapahtumille on se, että "joku oli mustasukkainen jollekin toiselle" ja sen vuoksi hän ampui/räjäytti/hajotti jotain. Täytyy tohtia asettaa edes jokin todennäköisyysarvo sille, että todellisuudessa kyse saattoi olla siitä, että [seuraava lista voi olla lukijan kannalta liian hankala pala tällä lailla tekstin alkuvaiheilla] a) media valehteli täysin tai joiltain osin, b) paikalla olleesta yleisöstä valitut haastateltavat valehtelivat, c) paikalla ollut poliisi valehteli, d) asiaa tutkinut psykiatri valehteli ja e) parisuhde oli alun ns. järjestetty juttu, jonka oli tarkoituskin johtaa parisuhteen toisen osapuolen itsetuhoon (tai muuhun haittaan itselleen).

Tilanteita tulkittaessa on olennaista edes yrittää nähdä tapahtunut (mahdollisten) esisuunnittelijoiden näkökulmasta, erityisesti siltä osin, miten erilaiset intressit on saatu sopimaan yhteen ja kuinka paljon on ollut monipuolisuutta kombinaatiovaihtoehdoissa.

Tulevien tapahtumien historian ennaltakirjoittamisessa - jos on sitä lajia, joka sellaista tekee - voi hyödyntää lukuisia erilaisia asioita, joista eräät olennaisimmista liittyvät viestintään (sisältäisi myös informaatio- ja viestintäteknologiat). Internetissä viestiessään ja siellä esiintyvää viestintää seurattaessa yksilö on sekä riippuvainen ohjelmistojen ja laitteistojen toimivuudesta, että myös alttiina niiden toimivuudelle väärin tai epätoivottavasti. Verkossa tapahtuvien rikosten osalta (kyberrikollisuus, esim. tietoturvaloukkaukset ja ns. mustahattu-hakkerointi) voi joillakin tahoilla olla tarkoitus saada ns. pikavoittoja, mutta kyse voi olla myös vuosia tai jopa vuosikymmeniä jatkuvasta teknologioiden heikkouksien hyödyntämisestä laajassa määrin. Sitä mihin suurempiin

tarkoituksiin tämä yhdistyy, ei välttämättä ole helppo todistaa (tai edes hahmottaa).

Tietoverkkorikoksiksi määriteltyihin tekoihin, joihin myös pelkkä luvatus tietoverkon monitorointikin lukeutuu, voidaan haalia osallistujiksi sekä ns. taviksia, että johonkin erityisalueeseen erityisen hyvin perehtyneitä spesialisteja; riippuu käytettävien hyökkäys-, tarkkailu- ja ohjailuvälineiden osaamisvaatimustasosta kuinka paljon perehdytystä niihin tarvitaan.

Eräs asia, mikä yhteiskunnallisten rakenteiden tiettyyn jäähmyyteen kyllästyneitä vetoaa, liittyelämän eri osa-alueiden pelillistymiseen tai sen huomaamiseen, että tietyt osa-alueet ovat aina olleetkin pelimäisiä. Ihmiset oppivat erilaisia asioita nykyään aina vain aikaisemmin, mikä saa osan lapsistakin esittämään itselleen jo varhaisessa vaiheessa aidosti mietiskelevästi esitetyn kysymyksen: mikä on elämän tarkoitus? Lapsi ei vielä siinä iässä osaa siihen vastata, eikä se ole triviaali kysymys aikuisemmillekaan, mistä tavallaan seuraa se, että ihminen on koko elämänsä alttiina vaikutteille, jotka ohjaavat häntä johonkin uskoon siitä, mikä elämässä on, jos ei aivan tarkoituksena, niin ainakin jonakin tiettyä aikana tärkeää tai mielenkiintoista. Useiden ihmisten kohdalla valinta tärkeän ja mielenkiintoisen kohdalla kallistuu mielenkiintoisen puolelle, koska tärkeät asiat ovat usein vaikeampia kuin mielenkiintoiset.

Mitä varhaisemmalla iällä ihminen mieltyy tiettyntyyppisiin asioihin, sitä todennäköisemmin (tilastollisesti) hänen asenteensa jäähmetty tiettyihin malleihin ja ajatusskeemoihin, minkä ei minkään välttämättömyyden vuoksi tarvitse olla lopullista tai peruuttamatonta, mutta on todennäköistä, että herkemmin säläviihteen puolelle kallistuvat ihmiset (vrt. älykäs viihde), ovat vähemmän viitseliäitä muuntamaan itseään toisenlaiseksi tai irtautumaan yhteisöjen aiheuttamista paineista. Sanaa viihde ei tässä yhteydessä kannata ottaa itsestäänselvyytenä, sillä se voidaan nähdä huomattavasti moniulotteisempana käsitteenä kuin voisi ensi alkuun ajatella. Lukemalla tekstin "For the lulz -ajoista asiantuntijarooliin (esim. opetuslalle)" (täysversiossa) saat viitteitä siitä, mitä tämä voisi tarkoittaa. Kantavana teesinä tässä teoksessa on se väittämä, että on kasvava määrä ihmisiä, jotka haluavat pitää elämän rennon pelillisenä, tarkoituksenaan omien ja sosiaalisten verkostojensa jäsenten etujen kasvattaminen, piilossa julkisuudelta ja mahdollisesti siinä ohessa erilaisia yhteiskunnassa esiintyviä järjestelmiä muokaten ja luoden - välittämättä siitä, mitä haittaa siitä seuraa niille, jotka eivät ole heidän kanssaan asenteellisesti samoilla linjoilla.

Table of contents

Cover image

Copyright notice

Preface

Prologue

Kirjoituksia

Aatejärjestelmät eivät osu ja miekka ei kelpaa, mutta neurotieteet maittaa

Pahaniikkinen laitteisto

Muiden ihmisten ohjailu NLP:llä ja suggestioilla

Yhteiskunnan dataistamisesta ja voittajien intressien tukemisesta

Bilasse-kauppa hyödyntää teknologiaa, psykologiaa ja matematiikkaa väärin

Ihmiskohteen käytöksen tietokoneavusteisen ennakoinnin pohjustusta

Neuraaliverkko sinusta valintojen tekijänä

Oikeudesta nimetä luvattomat mielensä ohjelmoijat ilman kunnianloukkaussyytteitä

Auktoriteetit eivät tunnusta haittaan pyrkivän yhteispelin olemassaoloa

Itsensä syväjäädystä epäilevän kuljetusketjusta

Samanryhmäisyydellä aktivointia

Tuotteistetusta haitanteosta, kohteena hippokampus ja otsalohkot

Läheisten ottaessa osansa joukkoistetun häirinnän vaikuttavuudesta

Otaksumat - läpi yhteiskunnan käytetyt ikivanhat lievikkeet vallantarpeisiin

Kirjoituksia

Aatejärjestelmät eivät osu ja miekka ei kelpaa, mutta neurotieteet maittaa

Ihmiset ovat kautta aikain halunneet vaikuttaa omiin tai kyseisen ajan sosiaalisen verkoston määritelmän mukaisen ryhmän etuihin, mutta eivät kovin mielellään ryhdy sellaiseen, joka vaatii esim. miekan käyttöä uhkailu- tai surmaamistarkoituksessa, sillä siinä voi tulla itseensä esim. viilto tai naarmu, minkä vuoksi on ollut perusteltua kehittää keinoja, joilla voi vaikuttaa muiden ihmisten ajatteluun mahdollisimman luotettavia metodeita käyttäen. Ajateltakoon tässä sellaisia metodeita, jotka eivät perustu (niinkään) esim. hyvään argumentaatiotaitoon tai retoriseen taituruuteen, vaan sellaisten mielteiden aktivoimiseen, jotka kapeahkon aikaikkunan rajoissa havaituksi tai ajatelluiksi tullessaan aiheuttavat yhdessä jonkin tietyn muun mielteen aktivoitumisen, mikä taasen voi räväyttää esiin kokonaisen ajatuskokonaisuuden. Vaihtoehtoisesti vaikutus voi olla ei pelkästään ajattelua tietyiltä osin tyrehtyttävä, vaan elimistön homeostaasista tilaa pahemman kerran hetkauttava, minkä aistii sekä mielenrauhan jonkin kestoisena järkkymisenä, ajattelun laaja alaisena hidastumisena, hiilihydraatin kaipuuna, levottomuutena, ihoreaktioina ja muina ns. stressireaktioina, joista osa voi ilmetä vasta esim. tuntien viiveen jälkeen, eikä jonkinlainen kroonistuminenkaan aivan mahdotonta ole.

Ennen tietokoneellistumisen aikaa ei todennäköisesti ollut kovin helppoa tunnistaa samojen metodien jatkuvasta käytöstä seuraavaa kohdeyksilön tai ryhmän ajattelutaipumusten, mahdollisten stressireaktioiden ja monenlaisten persoonan ja käytöksenpiirteiden muutoksia, sillä kertyvien huomioiden ja niistä tehtyjen päätelmien määrän ylittäessä kulloisenkin vuosisadan tai vuosikymmenen aikana käytössä olleiden ylöskirjaamisvälineiden helpon käsiteltävyyden rajat, oli hyväksyttävä myös inhimillisen ajattelun rajat. Täten, voidaan sanoa, että "vasta äskettäin" on alkanut käymään helpommaksi tunnistaa näiden metodeiden käytöstä johdettavia tilastollisia ilmiöitä ja varsinkin, suorittaa kertyneeseen havaintoaineistoon pohjautuvia analyysejä, suorana hyötyä ollen metodien hienosäätämisen helpottaminen. Tosiasiassa, nykyaikana ollaan hyvin lähellä sitä, että ihmisten ajatuksiin vaikuttavien metodien hienosäätö, kalibrointi, konfigurointi ja käytön ajoituksen optimoiminen voidaan jättää lähes täysin itseoppivien koneiden suoritettavaksi.

Jonkun tai jonkin on kuitenkin oltava se, joka vie mielteitä herättävät asiat kohdeyksilön tai ryhmän tykö, sillä vaikka välillisesti on jossain määrin mahdollista lukea muista ihmisistä mitä he ovat kokeneet jossain muualla ja mitä he ovat havainnoineet, on käytännöllisempää ja tavoitteiden kannalta varmatoimisempää viedä havaittavaksi tarkoitettu asia suoraan kohteen itsensä luo.

Tästä päästäänkin siihen, kuinka muiden ihmisten ajatteluun vaikuttamisesta tulee eräänlainen peli, joka joukkoistaa ihmisiä eli saa heidät toimimaan yhdessä erilaisten päämäärien saavuttamiseksi. Jos on kykeneväinen lukemaan muista ihmisistä, ovatko he (juuri tällä tavoin) osallisena jonkin päämäärän saavuttamisen tukemisessa, tulee huomaamaan, että nämä ihmisjoukot eivät minkään välttämättömyyden vuoksi ole homogeenisiä eli tässä esim. samanmielisiä, samanaatteellisia tai samannäköisiä.

Monen käytettävissä olevan metodin perusidea on niin yksinkertainen, että kun niiden laajamittaista käyttöä havainnollistetaan tietokonesimulaation avulla, pystyy ala-asteikäinenkin nappaamaan ideasta kiinni ja ymmärtämään, kuinka hänen tekonsa voivat jättää kohdeyksilön mieleen sellaisia jälkiä, että niillä on korkea todennäköisyys vaikuttaa kohdeyksilön tulevaan käytökseen ennustettavalla tavalla. Osallistutettujen kirjon ollessa laaja, käytettävien metodien joukkoon valikoituu sellaista, joka mahdollistaa varsin yhtäläiset osallistumisen ja ymmärtämisen mahdollisuudet, mikä tarkoittaa käytännössä yksinkertaisellekin mielelle sopivien metodien ottamista mukaan ja joiden käyttöä voi luonnehtia runnovaksi. Toki, joukkoistettujen ja osallistumisen mahdollisuuden saaneiden kesken esiintyy jonkinlaista itseorganisoitumista, mikä kumpuaa osittain esim. siitä, että vähän hölmömmätkin alkavat jossain vaiheessa ymmärtää, että runnovalla otteella voi saavuttaa vain sen ja sen verran, mutta yhdistettynä hienovaraisempaan toimintaan, runnovuudesta tulee yksi monista pelin olennaisista elementeistä, joita ilman peliä ei voi pelata, mutta joka ei kuitenkaan ole pääosassa näinkin voidaan hälventää ja poisselittää runnovan otteen monen ihmisen luonteenpiirteille sopimattomuutta.

Pahanilkinen laitteisto

Scientific Americanissa oli taannoin pitkäkö artikkeli "The Hacker in Your Hardware", jonka sisältöä voi hyvin käyttää pohjustuksena kysymykselle: "Mihin perustat uskomuksesi tai varmuuden tunteesi siitä, että elektroniset laitteesi eivät sisällä mitään sellaista, jota tuotteen valmistaja ei siihen tarkoittanut sisällyttää?" Ajatuksesi voivat tällaisen kysymyksen kohdalla suuntautua ensin kohti jotain valtiota, kuten vaikkapa Kiinaa, mutta parempilaatuinen mietintä lähtee muodostumaan pikemminkin valmistusprosessin ja kuljetuslogistiikan kautta asiaa ajatellen. Ennen kuin mikropiiri on pakattu suojaavaan koteloonsa ja siitä ulkonee joukko liitäntänastoja, sitä on ollut suunnittelemassa usea eri taho, jotka eivät välttämättä ole toisistaan edes tietoisia, vaan he ovat suunnitelleet ehkä vain jonkin tietyn osuuden yksittäisen mikropiirin tai laitteistosarkkitehtuurin toimintaan liittyen. Heidän toimiaan on mahdollisesti koordinoitunut tuotantoa out sourcing -mallisesti ulkoistanut taho, joka on lopulta koostanut saaduista erillisistä

suunnitelmista lopullisen version ja käyttänyt sen jälkeen vielä yhtä tai useampaa alihankkijaa valmistamaan varsinaiset fyysiset tuotteet. Töiden eri vaiheissa ja niiden välillä suunnitelmiin ja toteutuksiin voi päästä mukaan jotain ylimääräistä tai muokattua, jotka läpäisevät kaikki tuotetarkastuksen vaiheet, päätyen täten esim. loppukäyttäjän tietokoneeseen.

Vaihtoehtoisesti voidaan käyttää, ja paljon käytetäänkin, valmiskomponentteja, mutta voiko lopputuotteen valmistaja olla varma siitä, että komponentit, joiden päällä lukee jokin koodi, ovat varmasti sellaisia kuin mitä luki B2B-verkkomarkkinapaikan (Business To Business) tuotetiedoissa, tuotteita tuhatmäärin ostoskoriin laitettaessa? Entä voiko olla varma siitä, että ostavan tahon käyttöön päätyy juuri ne komponentit, joita tilattiin? Nykyisin voidaan rahtien kulkua seurata varsin tarkkaan ja kollojen ollessa merkittäviä RFID-tageilla eivät ne ainakaan muihin normaaleihin lähetyksiin sekaannu, mutta riippumatta siitä onko lastien käsittelijöinä ihmisiä vai johonkin tehtävään ohjelmoituja tietokoneita, ei ehkä silti voida saavuttaa aivan täyttä varmuutta siitä, että kuljetusreitti on suojattu alusta loppuun.

Ote artikkelista: "In today's world, however, the design process for a single, large integrated circuit can involve contributions from hundreds or even thousands of people at locations on multiple continents. As this design goes through various stages of development, portions of the design are stored on many different physical platforms and repeatedly exchanged among many parties. For example, an American manufacturer might combine designs from separate branches of the company with designs from third party vendors in the U.S., Europe and India, then fabricate the chip in a Chinese factory." (Villasenor 2010)

Laitteiden virtapiirit ovat siitä hankalia, että ihmismielen on hankala ymmärtää niiden käyttötarkoituksia ja käytöstä ilman erilaisia instrumentteja ja apuvälineitä toisin kuin lähempänä ihmisajattelua olevaa englanninkielisiä termejä sisältävää ohjelmointikoodia. Tämä tekee virtapiirien testaamisen eksponentiaalisesti hankalammaksi, minkä vuoksi pelkästään kaikkien mahdollisten testitapausten ja varmistusten määrittely olisi erittäin paljon aikaa vievää työtä, eikä välttämättä edes mahdollista. Valistunut ja pitkälle kouluttautunut asiantuntija kykenee kyllä lukemaan sujuvasti virtapiirien toimintalogiikkaa vastaavaa dokumentaatiota, kaavioita ja kuvailuja, mutta kokonaisuus voi olla niin laaja, ettei yksittäinen ihminen pysty tajuamaan sitä.

Haittakomponentit (eng. malicious hardware) tietokoneissa tekevät erilaiset verkon kautta tapahtuvat hyökkäykset normaalia helpommaksi, niiden usein kohdistuessa suuryrityksien sijaan pienyrityksiin, koska niillä ei ole vastaavia resursseja "suojavarusteluun". Olennaista on se, mihin tarkoituksiin haittakomponentteja käytetään. Yksittäisten ihmisten kohdalla voi olla niin, että samaa tietokonelaitteistoa käytetään esim. viisi vuotta, minä aikana hänen elämässään ehtii tapahtumaan kaikenlaista - viisi vuotta sitten hän oli ehkä vielä tavallinen opiskelija, mutta viiden vuoden jälkeen oman pienyrityksen toimitusjohtaja tai kansalaisaktiivi.

Yhdysvaltain asevoimien tutkimusorganisaatiolla (DARPA) on luontainen kiinnostus kaikenlaisiin uhkiin ja se on ilmaissut aidon huolensa siitä, että Yhdysvaltain armeijan käytössä olevan aseistuksen sisältämät mikropiirit voisivat sisältää tuntemattoman osapuolen "pahansuopaiseksi" luokiteltavia virtapiirejä. Tähän liittyen DARPA:n kymmenien eri projektien joukosta löytyykin projekti nimeltä TRUST In Integrated Circuits.

Ote Scientific Americanin artikkelista: "Given the sheer number of people and complexity involved in a large integrated circuit design, there is always a risk that an unauthorized outsider might gain access and corrupt the design without detection. A very small but not zero risk also exists that a design could be corrupted by someone with internal access. While the overwhelming majority of people involved in any aspect of circuit design will endeavor to deliver designs of the highest quality, as with any security issue, malicious actions taken by even a very small minority of those with inside access acting maliciously can create significant problems." (Villasenor 2010)

Tällaisissa asioissa ei aina ole kyse sellaisista toimijoista, joilla on suuret resurssit (esim. "vieras valtio"), vaan tietämys ja dokumentaatio johonkin tuotteeseen lisätystä esim. kaukoaktivoitavasta toiminnosta voi vuotaa myös "pikkutekijöiden käsiin". Sanalla pikkutekijä viitataan tässä lähinnä osallisten verkoston pienuuteen, eikä niinkään heidän kyvykkyyteensä. Tällainen verkosto voi koostua esim. rikosten tekemiseen taipuvaisista yliopisto opiskelijoista, joilla on erinomaiset tekniset taidot ja suhteita ihmisiin, jotka hoitavat erilaiset vaadittavat käytännön työt.

Jos tällaisen pienverkoston tietoon pääsee esim. sellaista, että jonkin älypuhelinmallin voi saada täydelliseen etäkontrolliin kunhan ensin lähettää sille tietyn käskysarjan, voi tätä tietoa hyödyntää monella tavalla. Itseasiassa tällaista tietoa hyödyntääkseen ei tarvitsisi olla edes erityisen pitkälle ohjelmistoteknisellä alalla koulutautunut, vaan pelkkä sopivanlainen itsekouluttautuneisuus riittäisi myös, mikä lisäisi mahdollisten tiedonhyödyntäjien joukkoon monenlaiset seikkailun- ja kokeilunhaluiset aikamiehet ja teinipojat - ja miksei myös naispuoliset henkilöt, vaikka heitä ohjelmistotekniset asiat ainakin toistaiseksi ovat vähemmän kiinnostaneet.

Kokeilunhaluisuus voi tarkoittaa tässä sitäkin, että halutaan kokeilla, kuinka joku kohteeksi valittu henkilö, jolla on tietynlaisen laitteen tietty malli käytössään, reagoi, kun hänen laitteensa käyttäytyy tietyissä olosuhteissa aina jollain tietyllä poikkeavalla tavalla, jonka syytä hän ei osaa purkaa esiin päättelyn kautta.

Tällainen poikkeava toiminta voisi olla esim. tablet-laitteen näytön kirkkaussäätimen siirtyminen toiseen ääriasentoon näennäisen itsestään, vaikka kirkkausasetus ei olisi asetettu säätymään automaattisesti. Tällaisen kokeilun uhriksi joutuminen voi pidemmän päälle olla erittäin stressaavaa. Ns. kertalaakista pysyvää haittaa aiheuttava voisi olla sellainen teko, jossa jotain laitetta ohjataan ylikuormittumaan siten, että jokin sen sisällä oleva komponentti ylikuumenee ja sytyttää esim. tulipalon tai yksinkertaisesti tuhoaa laitteen käyttökelpottomaksi.

Oikosulkusuojauksien ja virrankulkurajoitusten osalta voinee olettaa olevan omat suojausstandardinsa ja testauskeinonsa, mutta kuten toisinaan voi sanomalehdistä lukea on yksinkertaisimmissakin laitteissa toisinaan paloturvallisuusriskin vaaroista varoittavia tuotteidentakaisin vetoja.

The Hacker in Your Hardware. By: Villasenor, John, Scientific American, 00368733, Aug2010, Vol. 303, Issue 2

Muiden ihmisten ohjailu NLP:llä ja suggestioilla

NLP-aiheinen (Neuro linguistics programming) kirjallisuus sekä hienovaraiset suggestiot tarjoavat runsaasti erilaisia mahdollisuuksia muiden ihmisten häirintään ja halutuilla tavoilla toimimiseen ohjailuun. NLP-termiä ankkuri (tai ankkurointi) käytetään NLP:ssä ilmaisemaan, että kaksi asiaa, ulkoinen ärsyke ja henkilön sisäinen tila, liittyy henkilön mielessä sillä lailla toisiinsa, että kun toinen esiintyy, niin toinenkin aktivoituu samanaikaisesti. Muissa viitekehyksissä ilmiöstä on käytetty myös nimityksiä assosiaatio tai ehdollistuminen (lähde: eräs NLP-kirja).

Hienovaraisilla suggestioilla ankkuroidun asian voi saada aktivoitua ilman, että ankkuroinnin vastaparia tarvitsee tuoda niin selkeästi esille. Suggestio voi olla sana, ele, ilme, signaali, mielikuva tai sisäinen emotionaalinen tai aineenvaihdunnallinen liikahtus, jonka sai aikaan jokin muu asia. NLP termistössä käytetään termiä implikaatio tarkoittamaan ilmauksen mieleen tuomaa asiaa, jota ei kuitenkaan suoraan olisi esiintynyt esim. suggestiona käytetyssä ilmaisussa. NLP tutkiikin kielen hienovaraisimpia muutoksia kuten vaikkapa objektin sijamuodon muutoksen tai hantapäätteen lisäämisen vaikutusta siihen, miten asia koetaan (lähde: eräs NLP kirja).

Varsinaista ankkurointia luotaessa "puhtaus varmistetaan huolehtimalla siitä, että ankkuroinnin tapahtuessa tavoitteena oleva tunne tai muu tila on mahdollisimman voimakas ja että ankkurointi tapahtuu eläytymisen tai kokemisen huippuvaiheessa" (lähde: eräs NLP kirja).

Jos on NLP:tä alun perin tarkoitettu käytettävän esim. omien voimavarojen aktivointiin, niin sitä voidaan käyttää myös toisen ihmisen "negatiivisten voimavarojen" aktivointiin. Muistolla, josta "voimavara aktivoidaan, ei tarvitse olla sisällöltään mitään tekemistä sen tilanteen tai aiheen kanssa, jossa voimavaraa on tarkoitus käyttää."

Sosiaalisen behaviorismin mielikuvateorian mukaan mielikuvat ehdollistuvat ja muodostavat ketjuja, aikaansaavat ns. mielikuvarepertuaareja eli ohjelmavarastoja, jotka syntyvät eri aistien kautta. Nämä ohjelmavarastot on jaoteltu kolmeen yleiseen personaallisuutta kuvaavaan alueeseen (siitä toisesta kirjasta):

- emotio motivaatiokäyttäytymisen perusohjelmavarasto
- kielelliskognitiivisen käyttäytymisen perusohjelmavarasto
- sensoris motorisen (instrumentaalisen) käyttäytymisen perusohjelmavarasto

Olisi liioittelua väittää, että pelkästään jotain mielikuvarepertuaarista toisen ihmisen mieleen palauttamalla voitaisiin "ohjata" ihmistä kuin robottia kaukosäätimellä, mutta teorian mukaan sieltä voitaisiin aktivoida asioita implikaatioilla ja suggestioilla, mistä taasen voi yksinkertaisimmillaan olla seurauksena se, että kohteena olevassa henkilössä voi esiintyä jonkinlaista malttamattomuutta tai kyvyttömyyttä olla ajattelematta niitä asioita, joihin muodostunut mielikuva on assosiaatioiden kautta liittynyt - mikä taasen voi heti tai viiveellä laukaista jonkinlaisia emotionaalisia reaktioita. Haitantekijän kannalta sovellusmahdollisuuksia on lukuisia.

Yhteiskunnan dataistamisesta ja voittajien intressien tukemisesta

Kun toisaalla on pyritty käyttämään lainmuutoksia yhteiskunnan dataistamiseksi ja uusien tiedonhankintaoikeuksien vaiheittaiseksi lisäämiseksi siinä tarkoituksessa, että mahdollistetaan haikaillut mahdollisuudet puuttua logististen ja tietoverkottuneiden järjestelmien kautta kulkeviin fyysisiin ja digitaalisiin lähetyksiin monitoroitavuuden, suodatuksen, uudelleenajastuksen ja jopa muokkaamisen, väärentämisen ja uudelleen kokoamisen kautta - joiltain osin tavoitteet vielä saavuttamatta - on toisaalla kehitelty epävirallisia keinoja pitää ns. aisoissa nimettävissä olevia tahoja, ohjailla heitä tai tarvittaessa saada aiheutettua heille suoranaista haittaa, perustuen mielen uudelleenohjelmointiin. Lainmuutoksia ovat usein edeltäneet arkijärjen ulottuvissa olevat tai erinomaisilla esimerkeillä perusteltavissa olevat käytännöt, epävirallisten keinojen pohjautuessa lukuisiin kokeiluihin, jotka ovat johtaneet keinojen välineellistymiseen. Kun tähän yhdistää sen, että lukuisat erilaisissa sosioekonomisessa asemassa olevat ihmiset ovat alkaneet kasvamaan luuloon, että tiettyjen asioiden osalta yhteiskunta ja sitä ympäröivä muu maailma voi kehittyä vain yhteen suuntaan ja kaikki sitä vastaan oleva on vain viivytystaistelua ja alle jäävää hidastetta, päädytään siihen, että moni ihminen hyväksyy sen, että ajoittain kenenkään asiasta meteliä nostamatta puututaan laista ja hyvästä etiikasta poikkeavalla tavalla nimettävissä olevien ihmisten toimintaan, riippumatta siitä onko tarve saanut alkunsa "katutasolta" vai joltain "hallinnolliselta tasolta".

Ne, joilla on valtaa, eivät useinkaan malta olla käyttämättä sitä tai, jossain tapauksissa, eivät voi olla käyttämättä sitä, koska jokin sidosryhmä sen käyttöön pakottaa. Tämä johtaa siihen, että

vaikka erilaisissa sosioekonomisissa asemissa olevat ihmiset pelaavat paljonkin yhteen ja lainaavat ajoittain toistensa tarjoamia mahdollisuuksia mm. juuri mielen uudelleenohjelmoimistarkoituksiin, tarvitsevat vähemmän vallan tunteesta nauttivat joko "sirkushuveja" tai pysyväluonteista osallistuvuuden tunnetta pysyäkseen tyytyväisenä. Toisaalta, jos he eivät pysy tyytyväisenä, heillä olisi varsin suuri työ edessään estää sitä, mikä tapahtuu heistä riippumatta. Joka tapauksessa, toistensa näkökantoja ymmärtävien ihmisten joukko, joilla on käyttökelpoista valtaa tai jotka ovat "yhteistyökykyistä materiaalia", lisääntyy mm. virastojen ja erilaisten yritysten henkilöstövaihtuvuuden kautta, mihin osallistuvat merkittävässä määrin henkilöstörekrytointiprosessin osana olevat psykologiset testit. Kun samanmielisiä ihmisiä on riittävästi, luonnistuu epäeettisten tekojen peittelykin paljon helpommin.

Sitä mukaa kun asiat etenevät poliittisen ja piilo-ohjailun kautta Suomessa mm. siihen suuntaan, että lapsista ja nuorista on tulossa eräänlaista yhteiskunnan omaisuutta, joissa nähdään mahdollisuus ohjata heidät sopiviin lokosiin, joissa he joko tukevat yhteiskunnan toimintaa tai eivät ole sille uhkaksi, ja jotka eivät itse vielä hahmota, kuinka heitä ohjailaan, kokevat monet poliittisen (julkisesti tunnustetun ohjailun) ja piilo-ohjailun tunnistavat ihmiset, että heille ei jää tarpeeksi omia vaikuttamisen mahdollisuuksia, mikä yllyttää heitä soveltamaan välineellistettyjä keinoja muiden ihmisten mielen uudelleenohjelmoimiseen.

Toisinaan eri tahojen intressit kohtaavat, mitä voi ajatella tapahtuvan mm. tapauksissa, joissa halutaan demonisoida tai horjuttaa niitä ihmisiä, joilla voisi olla eri näkemys siitä, miten ihmisen persoonan ja elämänkaaren kehitykseen vaikutetaan ja jotka olisivat valmiita aiheuttamaan vastareaktioita vallitsevia käytäntöjä ym. vastaan. Erinomaisia esimerkkejä eräiden yhteiskunnan tukipilarien vankistamisen tarpeista saadaan demonisoimalla mediassa näkyvästi lasten tai nuorten parissa työskennelleitä, joihin on liitetty jonkinlaista väärää suhtautumista hoidokkeihinsa, opastettaviinsa, opetettaviinsa tai valmennettaviinsa. Median tarjoaman "päätelyaineiston" perusteella ei yleensä pysty arvioimaan sitä, onko mitään erityistä todella tapahtunut, onko jokin esitetty väittäjä täysin lavastettu juttu vai onko lapsia tai nuoria itseään käytetty kohdeyksilön mielen uudelleenohjelmointitarkoituksissa täytyy huomioida se mahdollisuus, että heidän vanhempansa tai joku muu aidosti heille läheinen ihminen on kasvattanut heitä sellaiseen muottiin, jossa he ymmärtävät, miksi toisinaan taktisesti kohdistetulla vilunkipelillä on saavutettavissa paljon hyötyä joltain kantilta. Tyypillisesti tällaisen pelin esivalmisteluihin osallistuu lukuisia ihmisiä ja se aloitetaan paljon aikaisemmin kuin kohdeyksilön on suunniteltu reagoivan jollain tietyllä, seuraamuksia aiheuttavalla tavalla. Tämä siis vain yhtenä mahdollisena "vaikuttamispelin" teemoista.

Yksittäisten eri asemissa olevien ihmisten ja erilaisten oikeushenkilöiden intressien ja hetkellisten tarpeidenkäsittelytapojen kasvettua monilta osin yhteen, käy ilmeiseksi, että yhteiskunnan dataistaminen, tietoverkoistaminen ja laittomista keinoista mm. tietomurrot ja salamonitorointi

mahdollistavat muiden ihmisten toiminnan helpomman ymmärtämisen ja helpomman heidän toimintaansa vaikuttamisen. Tarvitaan vain pääsy soveltuvaan sosiaaliseen verkostoon, jolla on käytössään webkonferenssiohjelmisto tai muu reaaliaikaisen online-yhteistyön mahdollistava (paikkariippumaton) järjestelmä, sillä kohdeyksilöiden toiminnan ja osallistujien omien tekojen vaikutuksen ymmärtämiseen tarvitaan usein muutama erilainen näkökulma, jonka soveltuvan tietotaidon hankkineet voivat lyhyen, tehokkaan, mielenkiintoisen ja mieleen jäävän online-kerronnan avulla tarjota. Tällainen tarjoaa monelle ihmiselle kiihdytyskaistan ymmärryksen kehittämiseen tietyiltä osin ja tekee jo hyvinkin nuorille ihmisille mahdolliseksi ymmärtää muiden ihmisten mahdollisia elämäntähtäyksiä "ennenaikaisesti" ts. heidän ei tarvitse odottaa vuosikymmeniä kerryttäkseen sopivia elämäkokemuksia tai tietämystä voidakseen ymmärtää muiden ihmisten motiiveja ja tekemiä valintoja.

Sitä mukaa kun yhteiskunta dataistuu, sensoreiden ja dataloggereiden käyttö lisääntyy (ulko ja sisätiloissa), ihmisajattelun ymmärtämisen vaatiessa entistä vähemmän abstraktia ajattelua ihmisajattelun ilmiöiden tullessa selitetyksi helpohkosti ymmärrettävien visualisointien kautta ja sitä mukaa kun matematiikka mahdollistaa kertyvien, valtaviin datamassojen semiautomaattisen tai täysin automatisoidun käsittelyn (omasta sosiaalisesta verkostosta saatavia palveluja), aikaistuvat niiden tuntemuksien esiin tulemiset, että ymmärtää elämää itsessään. Tämä on merkittävä lisäys siihen, että vain viettäisi jonkinlaista elämää päivä kerrallaan jonkin verran omaan henkilökohtaiseen tulevaisuuteensa ajoittain silmäillen. Erityisesti ihmismielen ilmiöiden visualisoiminen saa ihmiset kokemaan tuntemuksia, että he ymmärtävät muiden ihmisten aivoituksia, varsinkin jos visualisoinnin pohjana olevan, aiemmin kertyneen datan perusteella voidaan määrittää, miltä kohdeyksilön "mieli näyttää" tulevaisuudessa ja minkälaisia muutoksia siinä välissä tapahtuu. Sosiaalisesta verkostosta riippuen tämä voi johtaa myös siihen, että muita ihmisiä käydään ajattelemaan androideina, eikä niinkään inhimillisinä olentoina. Tämän ei kannata antaa johtaa olettamukseen, että olisi ihmisiä, jotka voivat (yhdessä tai erikseen) ymmärtää muista ihmisistä kaiken, mikä on ymmärrettävissä; tyypillisesti, kun on kyse muihin ihmisiin vaikuttamisesta, rajaudutaan pienehköön valikoimaan varioiden käytettävissä olevia välineitä, jotta "vaikuttamisprojektin" hallittavuus ei käy liian ongelmalliseksi ja monimutkaiseksi. Käytännön pakottamista syistä suuri osa kohdeyksilöiden toimintaan vaikuttamisesta jääkin tietojärjestelmien tehtäväksi, jotka voivat käsitellä paljon enemmän ja nopeammin erilaisten tietorakenteiden avulla tallennettua dataa kuin ihmisäivot pystyvät, mutta joiden toiminta voi kuitenkin olla vain niin kelpoista kuin minkälaiseksi ihminen on ne ohjelmoinut.

Ts. jos kohdeyksilön toimintaan osallistuneet eivät halua olla vain pelkkiä suorittajia, jotka toimivat tietokoneiden ohjeiden mukaan, he tyytyvät siihen, että toiminnan perustana olevat mielen uudelleenohjelmointiin tarkoitetut metodit ja toimintaa tukevat välineet ovat sillä tapaa sopivan yksinkertaisia, että niitä voi käyttää vähemmälläkin älyllä, jolloin suuri osa tiedon prosessoinnista

tapahtuu ihmisten kesken heidän mielessään. Monesti päämäärät ovat kuitenkin tärkeämpiä kuin yksittäisen osallistujien älykkyyden rajojen koettelu, jolloin toiminnan rajoitteet ovat enemmän riippuvaisia siitä, ketä tai mitä on hyödynnettävissä eli kuka osallistuvista tuntee datatiedemiehen MITistä, kuka ohjelmistoarkkitehdin älyautojen kehitysosastolta, kuka näyteputkia käsittelevän henkilön tietystä laboratoriosta, kuka tiettyä piiriä hoitavan postinjakajan, kuka sen jolla on käyttöaikaa grid-laskentapalveluun, kuka vaihtaa tietokoneen emolevyn sellaiseen, jossa on haittakoodia sisältävä mikroprosessori, kuka kulkee aamuisin samaa reittiä kuin kohdehenkilö yms.

Kohdehenkilön mieleen jätetyillä muistoilla, mielteillä, käsitteillä, ajatusklustereilla jne. on keskeinen merkitys mielen uudelleenohjelmoinnin kannalta ja sitä kautta kohdeyksilön profiloitavuuden ja tulevan käytöksen ennakoinnin kannalta, kuten on myös kohdeyksilön toiminnasta kertyvällä datalla (netinkäyttö, episodiset tapahtumat, sensoreiden keräämä data, kohdeyksilön havaitut ja arvioidut tulevat valinnat ja käytöksenpiirteet muiden ihmisten ja tietokoneiden arvioiden perusteella, kuullut ja lausutut sanailut, tilanteissa paikalla olleet ihmiset, kuljetut reitit ym.). Kaikki tämä päättyy soveltuvien tietokantojen ja järjestelmien sisällöksi. Toistensa näkökantoja ymmärtävien ihmisten joukosta, joka yhteistoimin kohdehenkilön elämään kajoaa ja joka ei minkään välttämättömyyden vuoksi ehkä koskaan kokoonnu minnekään yhteiseen fyysiseen tilaan kuulemaan toisiaan (esim. jääkiekkoareenalle), mutta joilla on käyttökelpoista valtaa tai jotka ovat "yhteistyökykyistä materiaalia", eivät kaikki osallistu toimintaan samalla säntillisyydellä kuin tavallisia töitä tehdään, mutta tarvittaessa heidän voi olla hyvinkin helppo päivittää tietonsa siitä, mikä on kohdeyksilön mielen uudelleenohjelmoinnin tila milläkin hetkellä.

Kerätty data pyritään tallentamaan ja käsittelemään niin huolella, että siitä muodostuu niin koherentteja datamassoja, että dataa analysoivat algoritmit pystyvät tuottamaan (riittävän) luotettavia ennusteita kohdehenkilön tulevasta käytöksestä ja tekemistä valinnoista. Mikään ei kiellä myöskään muihin käytettävissä oleviin tietojärjestelmiin kytkeytymistä ja ennusteiden parantamista sitä kautta.

Kun toimintaan osallistuneet ovat päässeet havainnoimaan mielen uudelleenohjelmoinnin vaikutuksia tarpeeksi kauan (vaihtelee yksilöstä toiseen), vähemmänkin valtaa nauttivat alkavat mieltä, jotkut suorastaan huumaantuvat, siitä, että pääsevät ideoimaan, millä tavoin kohdeyksilön mielen uudelleenohjelmointia voisi hyödyntää. Kohdeyksilön toimintaa arvioivat, enemmän valtaa käsittelevät ihmiset, saattavat tulla miettineeksi myös sitäkin millä tavoin yhden kohdeyksilön kautta hankittua ymmärrystä voisi hyödyntää laajemminkin, useisiin ihmisiin kohdistuvana. Tässä kohdin ollaan lähellä niitä mietintöjä, jotka vaikuttavat siihen ketkä yhteiskunnassa pärjäävät paremmin ja keille menee entistä huonommin.

Bilasse-kauppa hyödyntää teknologiaa, psykologiaa ja matematiikkaa väärin

Erään perhemarketin, jota tässä Bilasseksi kutsuttakoon, työntekijät eivät mitään ilmeisemmin halua olla vain suorittavan työn tekijöitä ja muiden ihmisten palvelijoita, vaan he haluavat olla osana jotain sellaista, joka saa heidät tuntemaan olevansa jotain erityistä, joka yhdistää heitä sosiaalisesti ja joka viehättää heitä yksilöinä (intellektuellisesti ja viihteellisessä mielessä). Kassatyö ja tavaroiden siirtely ei tarjoa tätä, vaan se mikä Bilassen työntekijöitä viehättää, liittyy teknologian, psykologian ja matemaattisten mallien hyödyntämiseen ihmisten käytöksen seurannassa, muokkaamisessa, analysoimisessa, selittämisessä ja erityisesti ennustamisessa. He eivät pysty tällaiseen pelkästään keskenään, vaan tarvitsevat toiminnan tueksi joukon muita ihmisiä - tai vaihtoehtoisesti muut ihmiset tarvitsevat oman toimintansa tueksi bilasselaisia.

Toiminnan takaisinmallintaminen osoittaa, että kyse ei ole satunnaisista kokeiluista, joilla saa aikaa kulumaan, vaan systemaattisesta ja vuosien ajan jatkuneesta metodien ja keinojen kehittelystä, kohteiden joutuessa alttiiksi kokeilujen ja jo vakiintuneiden menetelmien aiheuttamalle stressille, mielipahalle, kognitiivisten toimintojen häiriintymiselle ja näiden kautta mm. immuniteetti puolustuksen kuormittumiselle, elimistön metaboliikan häiriintymiselle, käytöksenpiirteiden muuntumiselle ja erheellisille uskomuksille siitä, kuka häneen tällä tavoin vaikuttaa. Käytöksen muutos, elimistön oireilu ja julkinen arvailujen esittäminen voivat johtaa spiraalimaiseen maineen vahingoittumisen kierteeseen.

Viitatta erityisesti Bilassen työntekijöihin, osoittaa heidän tietynlaisen osallisuuteensa mm. se, kuinka he toistuvasti käyttävät aiemmin johonkin tiettyyn työntekijään liittämäänsä "ankkureita" (vrt. neurolingvistisen ohjelmoinnin eli NLP:n termiin: "Ankkuri on muistuttava, laukaiseva ärsyke (ulkoinen merkki, kuva, aistimus, sana), joka linkitetään tiettyyn kokemukseen, niin että ankkuri vie suoraan tuohon mielentilaan tai reaktioon.") joko ohjatakseen kohdeyksilön mielentilaa tiettyyn suuntaan tai liittyäkseen mukaan kohdeyksilön toisaalla jo nostattamaan mielentilaan. Vaatii erityistä koordinoitua työntekijöiden ja muiden osallistujien kesken, että saadaan luotua nämä mielentilaan vaikuttavat ankkurit tietyn ihmisen mieleen ja jotta voidaan olla liittämättä samoja ankkureita useisiin eri Bilassen työntekijöihin.

Toimintaan osallistuvien tietoon eli siis myös Bilassen työntekijöiden tietoon on saatavilla reaaliaikaisesti (ja samalla luvattomasti) se, mitä on nähtävillä kohdeyksilön tietokoneen monitorilla, mikä mahdollistaa sen helpomman selvittämisen, missä mielentilassa kohdeyksilö on

tai tulee olemaan tai ainakin mitä asioita hänen mielessään on vast'ikään aktivoitu ja mihin voi täten liittää muita ajatuksia (ei pysyvää yhdestä kerrasta, mutta toiminnan systemaattisuus pyrkii varmistamaan sen, että "asiaan palataan vielä"). Ts. Bilassen työntekijät eivät toimi tässä pelkästään sen arvauksen varassa, josko kohdeyksilö olisi lukenut tai katsonut jonkun tietyn ajankohtaisen uutisen, vaan he tietävät täsmälleen ja varmuudella, mitä on luettu ja milloin.

Ennakkotietojen avulla Bilassen työntekijät pystyvät olemaan varautuneena kohdeyksilön mielentilan olemiseen tietyllä tapaa aktiivisena riippumatta siitä, onko kohdeyksilö aiheuttanut itselleen tietyn mielentilan vietettyään pitkään aikaa jonkin tietyn aiheen äärellä Internetistä lukien vai onko kyse jostain, joka aiheutettiin juuri hetkeä ennen kuin hän pääsi viimeiselle suoralle ennen Bilasseen saapumista. Mielentila ei viittaa tässä sellaiseen, minkä voisi kuvailla yhdellä adjektiivilla, vaan se on enemmänkin jonkinlainen profiili, joka muodostuu erityisen aktiivisena olevista ajatuksista ja tiettyihin ajatuksiin (mielteet, symbolit, eleet, sanat ym.) liittyvistä tietynlaisista tuntemuksista, sekä mahdollisesta moduloivasta, kauttaaltaan vaikuttavasta tunnetilasta.

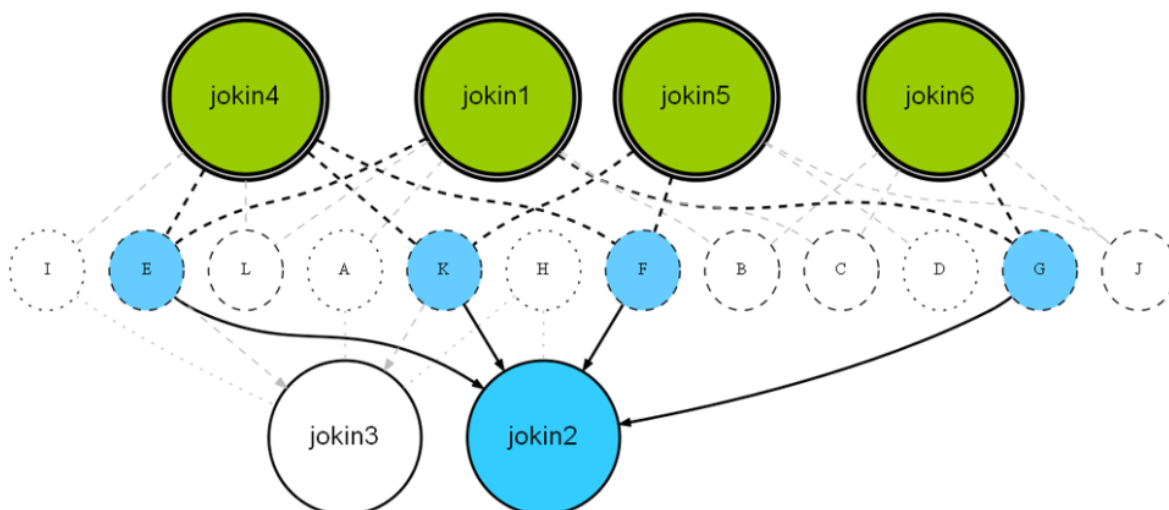
Ennustettavuus tulee kuvaan sitä kautta, että kohdeyksilöstä kertyy eri tietolähteiden kautta niin paljon analysoitavissa olevaa tietoa, että sen perusteella voidaan määrittää paljon muutakin kuin pelkkiä todennäköisyysarvoja sille, minä päivänä soijamaito on lopussa ja hakeeko kohdehenkilö tuotteen mistä kaupasta. Lisäksi, pienehkön kaupungin ollessa kyseessä, ei vaihtoehtoja eri asioiden tekemiseen, varsinkaan pyörällä kuljettaessa, ole kovin monia. Kriittistä tähän ennustettavuuteen liittyvien väittämien osalta on mm. se, missä määrin väitetään tietoa vuotavan muista kaupoista ja mitkä ovat kohdehenkilön elämän muut aktiviteetit ja mihin aikoihin hän niitä suorittaa. Siltikin, väittämänä on, että Bilassen työntekijöiden käyttöön on vuosien aikana päätynyt niin paljon tietokoneavusteisessa ennustamistarkoituksessa hyödynnettävää tietoa, että sen pohjalta voidaan luoda työvuorolistoja, joissa esiintyvät juuri ne henkilöt, jotka täsmäävät kohdehenkilön tulevaan mielentilaan, eikä heitä täten tarvitse erikseen kutsua kotontaan työpaikalle 15 minuutin ajaksi tätäkin voi olettaa tapahtuneen. Mitä enemmän "ankkuroituja työntekijöitä" on ja mitä enemmän työntekijöitä on paikalla yhtä aikaa, sitä todennäköisemmin kohdehenkilön mielentila ja aktiivisena olevat ajatukset voidaan saada täsmäämään ostosreissulla läsnä oleviin, soveltuviin työntekijöihin. Tällä on mm. se merkitys, että näistä henkilöistä tulee muutaman altistumiskierroksen jälkeen kohdehenkilön mielen kannalta entistä merkityksellisemmän tuntuksia ja samalla myös näiden henkilöiden läheisyydessä olevat, jotenkin erityiseltä, erikoiselta tai poikkeukselliselta tuntuvat asiat nousevat ympäristöstään herkemmin esiin ja sitä kautta lisää kohdehenkilöön vaikuttamaan.

Toimintaan osallistuvat Bilassen työntekijät muodostavat eräänlaisen entiteetin, jolla on muiden osallistujien suhteen sitä enemmän merkittävyyttä, mitä enemmän he pystyvät sisällyttämään Bilasseen sisälle aina samankaltaisesti vaikuttavia ankkureita, väliaikaisemman oloisia asioita,

jotka ohjaavat kohdeyksilön mieltä tai viittaamaan johonkin, joka on Bilassen läheisyydessä. Periaatteessa kaikki mikä on liikuteltavissa tai ympäristöstään esiinkorostettavissa, on mahdollisesti käyttökelpoista, mukaan lukien toimintaan osallistuvat venäläiset turistit, pihalla olevien autojen rekisterinumerot ja läheinen lenkkeilyreitti, jossa kohdeyksilö kävi juoksemassa tunti ennen Bilasseen saapumistaan. Tämän kaiken hallitseminen ja käytön koordinoiminen vaatii jonkinlaista tietojärjestelmää, koska hyvin harva ihminen kykenisi muistamaan edes nimeltä kaikkia esineitä, joita toiminnassa käytetään tiettyyn kohdeyksilöön liittyen. Tämä voi olla kaukana (suomalaisen) median luomasta todellisuudesta, mutta ohjelmistoteknisessä mielessä tässä ei ole mitään ihmeellistä (kaikki tarvittava projektinhallintaohjelmista pilvilaskentapalveluihin ja dataloggereista mobiilikäyttöisiin tehtävänjakosovelluksiin on heti saatavilla).

Osa toiminnasta ei perustu niinkään paljolti teknologian hyödyntämiseen yksittäisten suoritusten osalta, vaan osallistujilta vaaditaan lähinnä sen varmistaminen, että kohdeyksilö päätyy tietylle kassalle, jossa hän tulee yli minuutin ajan altistuneeksi jonkin tietynlaisia (mielen) ankkureita kerryttäneen henkilön olemukselle ja samalla muille ympäristöön varta vasten sijoitetuille ihmisille ja esineille. Ennen kassoille asti pääsyään kohdeyksilön liikkeitä hyllyrivien välissä voidaan kuitenkin seurata mm. sen perusteella, mitä signaaleita hänen älypuhelimensa jättää ympäristöönsä, minkä perusteella jo pelkästään voi useiden erillisten seurantajaksojen aikana muodostaa ennusteita esim. siitä, mitkä tulevat olemaan hänen tulevia kulkureittejään, hienoisesti ohjastettuna tai ilman ohjastusta. Kohdeyksilön tulevan toiminnan ennustamisen mielessä kohdeyksilön toiminnan seuraamisessa ei ole (ehkä mitään) katkoja, Internetin käytön monitoroinnin lisäksi voidaan erilaisia teknologioita hyödyntäen kattaa monet muutkin tiedon ja datanharkintatarpeet.

Kuvassa 1 on eräs hienostuneemmista tekniikoista (sama algoritmina: <http://jsfiddle.net/persilj/5d5BR>), minkä avulla on ymmärrettävissä, että kyse ei ole vain "yksi havainto, yksi tietty ajatus" tyyppisestä altistumisesta, vaan jokainen havaittavaksi tarkoitettu asia valmistelee osaltaan useamman kuin yhden muun ajatuksen "valmistumista".

Ihmiskohteen käytöksen tietokoneavusteisen ennakoinnin pohjustusta

Sellainen nykyaikana tapahtuva häirintä (hienovaraisesta karkeaan), mikä vaatii siihen osallistujilta erityistä, toistuvaa vaivannäköä, ei pääsääntöisesti ole pelkästään sellaista "yksinkertaista häirintää", jossa yksittäisillä häirintäkerroilla ei olisi mitään suurempaa keskinäistä merkityssuhdetta, vaan nykyaikaisessa häirinnässä pyritään oppimaan arvioimaan miten häiritävä reagoi häirintään, miten häirintä vaikuttaa häirityn tulevaan käytökseen ja erityisesti saamaan varma tuntuma siitä, millaisilla häirintäkeinoilla ja -metodeilla saadaan takuuvarmasti aikaan tietty vaikutus tai seuraus.

Häiritävä itse ei aluksi huomaa kuin intuitiivisella tasolla kuinka:

- elimistö ja mieli kuormittuvat päivittäin tai lähes päivittäin epämiellyttävällä tavalla, sillä seurauksella, että lyhytmuistin toiminta kärsii, mistä on suorana seurauksena ongelmia eksekutiivisiin toimintoihin eli toiminnanohjaukseen liittyen (päätelykyky, valintojen tekeminen ym.)
- elämäkokemusten mielekkyyttä pilataan (ulkoillessa, seurustellessa ihmisten kanssa, opiskellessa, viettäessä muuta vapaa aikaa, asioidessaan jossain ym.)
- menestystä omaan koulutus tai ammattialaan, sekä persoonankehitykseen liittyen pyritään tyrehdyttämään ja estämään
- rahaa kuluu normaalilta tuntuvaa enemmän sellaisiin tilanteisiin joutumisen kautta, joihin ei pelkästään omien valintojen kautta olisi tullut päätyneeksi (tai sitten omaisuutta yksinkertaisesti rikkoutuu tai kuluu normaalia tiheämmällä tahdilla, mistä seuraa uusien vastaavien hankintaa ja sitä kautta rahanmenoa)
- tulee toistuvasti osoitetuksi, kuinka joku muu kontrolloi elämään liittyviä asioita (yksinkertaisimpina esimerkkeinä sähköpostin ja kirjepostin etenemiseen ja saapumisen ajoittumiseen vaikuttaminen)
- itselle mielekkäitä tai tärkeitä asioita turmeltuu käsitteellisellä tasolla (abstrakteja käsitteitä konkretisoidaan johonkin sälään tai ällöttävään; sanojen ja niihin liittyvien merkityksien välisiä kytköksiä löyhennetään/irrotetaan ja liitetään näitä sanoja johonkin sälään tai ällöttävään; liitetään sanoihin niin monia assosiaatioita, että niillä ajattelu käy työlääksi ym.)

Tuollainen ei kuitenkaan ole itsetarkoitus sille, mistä varsinaisesti on kyse. Jos häiritävä terästää hiukan huomiointikykyjään, hän alkaa tajuta, että myös seuraavaa tapahtuu:

- opetetaan painokkaasti jonkun ihmisen, esineen, ilmiön tjm. olevan juuri hänelle erityisen merkityksellinen, mikä tapahtuu saattamalla tuo jokin hänen ajattelunsa piiriin erittäin usein ja monenlaisissa eri tilanneyhteyksissä

- tiettyjen symboleiden (myös mm. sanat ovat symboleita) esiintyminen lisääntyy epäilyttävässä määrin, kuten lisääntyy myös niiden osakomponenttien ja niistä assosioituvien asioiden esiintymisen määrä, samaa tapahtuen myös konnotaatioiden osalta (assosiaatioita hitaammin hoksattavaa) ja mahdollisesti myös yhden assosiaatiohypyn kautta tavoitettavien ajatusten osalta (verryttelyn vuoksi huomioi toisiinsa liittyvyyden tunne seuraavissa kahdessa sanaryhmässä: betonimylly, aivopesu ja Identiteettihippa niminen peli; Putkifirma Oy, Nokia ja Putkisalo)

- sellainen houkuttelu tai näkymätön ohjausvaikutus lisääntyy, että tulee pitäneeksi mielessään aktiivisena ajattelumalleja, jotka tarjoavat mahdollisuuksia esittää niihin pohjautuvaa ajattelua visuaalisesti (esim. semanttisen tiedon verkot, sanojen perusmuotojen väliset relaatiot kaavioissa, parhaiden vaihtoehtojen löytäminen karsimisen kautta, ryhmitteleminen ym.)

Sekä silkalta häirinnältä tuntuva, että tietynlainen asioiden opettaminen luovat pohjaa varsinaiselle tarkoitukselle, joka on itse asiassa.. käytöksen ennustettavuus. Tällainen ennustettavuuden mahdollistaminen vaatii osallistujilta paljon pohjatyötä, mihin sisältyy erityisesti erilaisten käsitteiden, ihmisten, symboleiden, ilmiöiden, eleiden, esineiden ym. tekemistä ainakin muutaman kerran hiukan tai runsaasti ärsyttäväksi, jolloin tunnepohjainen suhtautuminen tulee aiheuttaneeksi pysyväluonteisten muistijälkien syntymistä. Näistä tällä tavoin esivalmistelluista asioista tulee sitten myöhemmin osa alati kasvavaa niiden keskinäisten suhteiden verkkoa (ajattele graafia, jossa noodeja ja painoarvollisia viivoja viiden välillä), missä yhtä niistä esim. havainnoimisen kautta aktivoimalla saadaan aikaiseksi tiettyjen muidenkin esivalmistelluiden asioiden aktivoitumista (ei välttämättä tietoiseen mieleen asti nousten). Ts. kyse on priming-tekniikan käytöstä hiukan eteenpäin jalostettuna. Sellaisenaanhan priming-tekniikka tarkoittaisi jotakuinkin sitä, että aiempi ärsyke (esim. näköhavainto) vaikuttaa ohjaavasti myöhempien ärsykkeiden vaikutukseen.

Riippuu hyvin paljon "häiritsijöiden" kyvykkyydestä ja heidän käytettävissään olevista muista ihmisistä, laitteista ja tietokoneohjelmista, miten kehittyneitä ennustusjärjestelmiä he pystyvät kehittämään tai hyödyntämään. Yksinkertaisimmillaan edellä kuvattua pystyy toteuttamaan ihmismuistin varassakin, mutta todennäköisemmin kuitenkin tietokoneavusteisesti, sillä tietokoneiden ja niissä käytettyjen simulaatio- ja analysointiohjelmien avulla on mielekkäämpää suorittaa arvioita häirinnän kohteena olevan henkilön tulevasta käytöksestä.

Tässä kerrotusta puuttuu vielä jotain tärkeää ja se liittyy häirinnän ja ennustamisen kohteena olevan henkilön reaaliaikaisen tarkkailun mahdollistamiseen mahdollisimman monissa tilanteissa ja niin tarkasti kuin mahdollista. Tässä on hyväksyttävä se tosiasia, että tekniikka ja tiede todellakin ovat niin pitkällä, että esim. WLAN-verkkojen sisätiloissa tuottamasta säteilystä pystyy laskemaan matemaattisesti sen, minkämuotoinen olio jossain huoneessa liikkuu, sekä määrittämään automatisoidusti, missä kohdin tuota matemaattisesta määritettyä oliota ovat sen kädet, missä jalat, sekä mikä on sen todennäköinen emotionaalinen tila (esim. vihainen,

tuskastunut, onnellinen, hassutteleva, vaisu, melankolinen yms.). Tällaiseen verrattuna "pelkkä" Internet-tietoliikenteen tarkkailu alkaa tuntuakin jo varsin helpolta, mikä tosin on myös toimintaan osallistujien ennalta valmistelu listalla.

Neuraaliverkko sinusta valintojen tekijänä

Neuraaliverkko kuulostaa sanana melko tieteelliseltä ja sitä se onkin, mutta se on kuitenkin niitä asioita, jonka ymmärtämisessä pääsee helposti alkuun, kun vain antaa sille tilaisuuden - soveltaminen on se hankala osuus. Tietojenkäsittelytieteessä, neuraaliverkko on tietokoneohjelmistoista ja datasta koostuva systeemi, joka suurpiirteistää (eng. approximate) mallin esim. yksilön tekemistä valinnoista tiettyjen olosuhteiden vallitessa.

Neuraaliverkot voivat olla itseoppivia ja/tai ennalta opetettavia. "Opetusdatan" ei tarvitse pohjautua samassa ympäristössä kerättyyn dataan kuin missä myöhemmin vertailukohteena käytettävä tapahtuma sijaitsee, vaan neuraaliverkko osaa tehdä yleistyksiä eli arvioida sitä mitä valintoja kohdehenkilö, jonka "valintojentekemisekoneistoa" pyritään mallintamaan, tulee tekemään jossain muussa ympäristössä, jossa on monelta osin tiettyä samankaltaisuutta.

Neuraaliverkkojen ideana on mallintaa aktiviteetin etenemistä aivojen kuorikerroksen synapseissa (sisääntulot vaikuttavat ulostuloihin). Eräs mahdollisesti helpoimmista mallinnettavista liittyy valintojen tekemiseen vähäisestä valikoimasta kuten osareittien valitsemiseen autolla ajaessa, mutta jos neuraaliverkot ovat aivan tuntematon asia entuudestaan, tulee varmuudella käsittämään tämän aluksi vajavaisesti (tekstin lopussa linkkejä aiheisiin johdattaville sivuille).

Neuraaliverkon tuottamien arvioiden ei tarvitse olla sellaisia, että kaikki osa-arviot valmistuisivat yhdellä kysymällä jo ennen kuin mitään matkaa on edes tehty, vaikka ne ovat eräässä mielessä myös "ennustuskoneita" ovatkin. On myös aivan eri asia mallintaa yhden yksilön todennäköistä käytöstä kuin ihmisvirtojen käytöstä. Lisäksi liian automaattisesti oppiva neuraaliverkko voi tehdä itsestään tyhmän, sillä jos sitä ei ole ohjelmoitu havaitsemaan hämäystä eli jatkuvia tahallisia reiteiltä poikkeamia, se opettaa itseään tekemään aina vain huonompia arvioita. Neuraaliverkon käsittelemät muuttujat olisivat esimerkkeihin sovellettavissa tapauksessa ihmisen valitsemia, muuttujien arvojen ollessa joko manuaalisesti käsin syötettyjä (esim. "tyypillinen viipymä jonkin mielenkiintoisen esineen äärellä silloin kun on melko kiire paikkaan x") tai automatisoidusti syötettyjä (esim. sensorin tai anturin ohittaminen).

Johdantoa neuraaliverkkoaiheeseen:

Neural Networks in Plain English (page 2: So, what exactly is a Neural Network?)

<http://www.aijunkie.com/ann/evolved/nnt2.html>

Neural Networks Explained

http://www.ehow.com/about_5579945_neural_networks_explained.html

Neuroverkot (1998)

http://www.tml.tkk.fi/Studies/Tik_110.300/1998/Newtech/neuroverkot_2.html

Neuroverkot: johdatus moderniin tekoälyyn (1996)

<http://lipas.uwasa.fi/stes/step96/step96/honkela2/>

Oikeudesta nimetä luvattomat mielensä ohjelmoijat ilman kunnianloukkaussyytteitä

Suomessa ei ole sellaista käytännöksi muodostunutta virallisuonteista tai lakiin perustavaa tapaa hallita väittämiä, joissa kuvaillaan tiettyyn yksilöön kohdistuvaa systemaattista häirintää tai ns. mielen uudelleenohjelmointia, sekä kerrotaan (mahdollisesti eri tarkkuustasoilla) ketä toimintaan on osallisena, millä tavoin osallistutaan, minkälaisia tekniikoita käytetään yms. Tällaisen haitanteon kohteena olevan yksilön ottaessa mielensä puolustamisen hallinnan itselleen, joutuu hän mitä todennäköisemmin esittämään ihmisiä ja/tai oikeushenkilöitä yksilöiviä väitteitä, mikä johtaa kunnianloukkaussyytteen mahdollisuudelle altistumiseen, mutta jos hän ei toimi näin, hänen mielensä uhkaa turmeltua, mikä voi pilata hänen koko elämänsä.

Mielen uudelleenohjelmoinnista ja sen ennalta suunniteltavuudesta

Mielen uudelleenohjelmointia olisi esim. seuraavanlainen:

Henkilö A on kutsuttu mukaan ikkunaverholliseen paikkaan k1 muutaman muun henkilön kanssa, jotka saman pöydän ääreen mahtuvat. Paikan k1 seinillä on muutama pienehkö taulu, joista järvi aiheinen sellainen erottuu helposti, koska teeman puolesta siinä ei ole samaa samanryhmäisyyden tunnetta kuin muissa esillä olevissa tauluissa. Huomattuaan henkilön A havaitsevan järvi aiheisen taulun, kertoo henkilö B tauluun liittymättömän vitsin, jolloin samassa pöydässä istunut henkilö C aloittaa nauramaan rytmillä "hheeh heh heh heheheh". Koska henkilö A oli juuri aktivoinut mielessään järven käsitteen ja vetisyyden käsite oli tullut hänen tietoisuuteensa edessään näkemänsä vesilasin kautta, saivat nämä muutamat ajatuksia aktivoivat tekijät aikaan sen, että hänen mielessään heräsi assosiaatio eilen katsomaansa YouTube

videoon, jossa näytettiin, kuinka kuka tahansa pystyy heittämään ns. leipiä eli saamaan aikaan veden pinnan suunnan suhteen viistosti heitetyn esineen pompahduksia veden pinnalla käyttäessään tietynlaista erikoisvalmisteista palloa. Kyseisen esineen pompahdusprofiilista muodostuu erilainen kuin littanoiden kivien heittämisestä, mutta koska hänen aiempi muistikuvansa esineiden heittelemisestä kohti veden pintaa (tietyissä tarkoituksessa) on vahvempi kuin vast'ikään saatu, tulee hänelle herkemmin mieleen sellainen pompahdusprofiili, joka vastaa rytmiltään henkilön C suorittamaa nauramista. Nämä kaksi erilaisista asioista muodostuvaa rytmikkyyttä muodostavat yhdessä korkean todennäköisyyden sille, että henkilölle A herää mielleyhtymä edellispäivänä kaupungilla sattuneeseen onnettomuuteen, jossa hän itse oli yleisöksi muodostuneessa joukossa silminnäkijänä ja jossa auton töytäisemä mies kieri pitkin asfalttia, eikä tästä ollut spatiaalisesti ottaen matkaa kuin sata metriä kyseisestä paikasta k1. Varmuus tämän mielleyhtymän syntymiselle varmistui sitä kautta, että henkilö A kuuli ulkoa kirskumisen ääntä, muttei varsinaisesti nähnyt mitään erityistä paikan k1 ikkunasta ulos vilkaistessaan. Hänen mieleensä on kuitenkin täten muodostunut jonkin vahvuinen linkki auton töytäisystä vahingoittuneen miehen kierimisen ja asfalttiin ruhjoutumisen, sekä kuullun nauramisen välillä. Ajan kanssa tämä yhteys vaimenee, hapertuu ja voidaan ajatella synapsisten linkkien irtoavan hänen aivojensa hermoverkoston uudistuessa jatkuvasti, mutta kunnes tiettyjen asioiden vahvin esiaktivoituminen hänen mielessään päättyy (mikä voi kestää tunteista viikkoihin), hän on alttiina uusien epämiellyttäväksi luonnehdittavien ajatusten kertymiselle hänen mieleensä, mikä tekee omatoimisen mielen siivoamisen työläämmäksi - ei mahdottomaksi, mutta työläämmäksi.

Olennaista edellisessä esimerkissä on se, että se voidaan mallintaa ennalta tietokoneella (riittävän täydellisesti), jotta tapahtumien ajoituksista ja yksityiskohdista saadaan kohdeyksilön mielen muokkaamisen kannalta soveltuvaiset. Esim. ei olisi tarvinnut olla niin, että henkilö C on se, joka nauraa, vaan se olisi voinut olla joku muissa pöydissä istuneista, tällaisen suunnitelmallisen valinnan vähentäessä riskiä, että henkilö A alkaa epäillä jonkinlaista huijausta. Ulkoa kuuluneen kirskunnan tilalla olisi voinut olla jokin muukin ääni, ajoituksen perustuessa joka tapauksessa siihen, että joku paikassa k1 olleista piti älypuhelimensa linjaa avoinna, jotta keskustelun etenemistä saattoi seurata. YouTube videokin, jonka henkilö A edellispäivänä näki, olisi ollut esille nostatettu käyttäen hyödyksi ko. Googlen ylläpitämän palvelun algoritmisia heikkouksia eli pystyttiin luomaan botti, joka nostatti tietyn videon yhteydessä olevat "related videos" listan videot tiettyyn järjestykseen ja joista yksi oli juuri tämä veteen heitettävää välinettä esittelevä. Se miksi tiedettiin, että henkilö A saapuu katsomaan ensimmäistäkään näistä videoista, johtui siitä, että hänen Internet-käytöstään oli seurattu hänen tietokoneelleen asennetun troijalaisen avulla jo kuukausien ajan, mikä keräsi analysoitavissa olevaa dataa henkilön A persoonan piirteistä, minkä pohjalta saatettiin luoda matemaattinen malli sen määrittämiseen, mitä valintoja hän tulee erittäin korkealla todennäköisyydellä tekemään jonkin tietyn esim. mediassa esiintyneen uutisoinnin seurauksena, josta heillä sattui jostain syystä olemaan ennakkotieto.

Mieltä haittaavaan toimintaan osallistuneiden tarkoituksien ja käytettyjen tekniikoiden osoittamisesta

Esimerkin henkilöllä A, kuten kenelläkään muullakaan mielen uudelleenohjelmoinnille alttiiksi joutuvalla, ei olisi suoraa mahdollisuutta arvioida sitä, keitä kaikkia olisi mukana toiminnassa ja olisi mahdollista, ettei hän hahmota itseensä kohdistuneen suunnitelman toteutuneisuutta, koska todellinen tilanne ei tunnu hänestä niin selkeältä kuin miltä se olennaisilta kohdin aukikirjoitettuna vaikuttaa. Huomioitavaa on, että kyse ei välttämättä ole siitä, että henkilöä A vastaan toimittaisiin esim. vankan ideologisista syistä, vaan esim. tarpeellisten matemaattisten mallien ja niiden visuaalisen esityksen (Internet sivustojen käytön rytmi ja ajankohdat, kohdehenkilön muistikapasiteetti ja kognitiivisten toimintojen rajoitteet ym.) kehittäminen voi kiinnostaa yliopisto opiskelijaa, joka ei vain jostain syystä pidä henkilöä A riittävän merkityksellisenä ollakseen tekemättä häntä haittaavaa matemaattista mallia. Päämäärästä riippuen nämä matemaattiset mallit ja niihin liittyvä ohjelmistokoodi voi olla itseoppivaa (neuraaliverkkoihin perustuvaa) tai ne voivat olla sen verran yksinkertaisia, että niiden määrittäminen ja soveltaminen onnistuu vähemmälläkin koulutuksella, mikä jättää moneen suunnitelmaan jäljelle lähinnä "yritys ja erehdys" tekniikalla hienosäädettäviä yksityiskohtia, sekä sen varmistamista, että tekijät eivät itse vaikuttaisi syyllistyneen mihinkään. Päätekijöiden omat motiivit voivat olla mitä vain alkaen esim. siitä, että he haluavat oppia uusia yhteispelin taitoja, mikä olisi vaikkapa siitä juontuvaa, että he kokevat heitä ympäröivän yhteiskunnan muodostuneen niin jäykäksi, että konventionaalisia ja formaalisia tapoja noudattaen he eivät voi edetä omassa elämässään riittävän nopeasti. Ts. henkilö A olisi heillä vain harjoittelu- ja opiskeluväline, jota voi käyttää yhdestä moneen kertaan joihinkin tietynlaisiin oppimistarkoituksiin.

Tilanne henkilön A kannalta voisi olla paljon pahempikin, hänen kokiessaan, ettei hänelle jää riittävästi aikaa mielensä puhdistamiseen tai ehkei hän edes tiedä, miten se tehdään, mistä seuraa se, että hän on enimmäkseen mielensä uudelleenohjelmoimisen (tai pelkän hienostuneen häirinnän) vastaanottaja, aistien "jotain olevan meneillään" ja tuntien kuinka hänen elimistönsä immunitettijärjestelmä on jonkinasteisesti heikentynyt ja/tai kuormittunut (stressi mahdollisena pääasiallisena vaikuttimena), mutta ei tiedä, kuinka kääntäisi haitalliselta tuntuvan suuntaan vievään spiraalin toiseen suuntaan vieväksi. Haitallisinta hänen kannaltaan voi olla se, jos hänen elimistönsä ja mieltään vahingoittavat tahot eivät aivan täysin ymmärrä mitä ovat tekemässä, vaan vain harjoittelevat kaikenlaista, jonka luonnehdinnaksi sana 'epäeettistä' ei ehkä olisi aivan riittävä - mahdollisesti lähinnä töykeää ja tökeröä, sillä juuri aivojen osalta ei vielä ymmärretä aivan kaikkea, vaikka esim. EU:n tasolla on projekteja, jotka pyrkivät aivojen toiminnan entistä tarkempaan selvittämiseen.

Viranomaistahojen osallistettavuudesta mielen suojaamiseksi

Mielen suojaamisen kannalta Suomen laki, sekä sellaiset toimijat kuin poliisiviranomaiset ja psykiatrit, lääkärit ym. (liitännäislaitoksineen ja virastoineen) eivät kuvatuunlaiseen systemaattiseen mielen uudelleenohjelmointiin liittyen tarjoa helppoja oletettujen ja väitettyjen tapahtumien käsittelykeinoja, vaan henkilö joutuu altistumaan sen riskin alle, että häntä pidetään psykoottisena tai paranoidisena - tämän riskin voi luonnehtia korreloivan väitettyjen osallistujien määrän ja tapahtumakuvausten loogisuuden suhteen, sillä häntä kuulevat terveystalan viranomaiset eivät tyypillisesti konsultoi ulkopuolisia neuvonantajia, joilla voisi olla erityisosaamista esim. tietomurtojen ja tietosuojan, tai neurolingvistiikan osalta, vaan päätelmät tehdään usein kirjaimellisesti "siltä istumalta". Seuraavat viikot väitteiden esittäjä saattaa joutua viettämään psykiatrisessa tarkkailulaitoksessa, primäärisenä tarkoituksena ollen seurata sitä onko hän vaaraksi yhteiskunnalle.

Jos tuollaisessa tarkkailussa ollessa tehdyt päätelmät menevät oppikirjaperusteisesti, ne perustuvat vallitseviin käytäntöihin, jotka voivat joiltain osin olla yhteisiä koko Euroopalle, mikä ei välttämättä ole pelkästään hyvä asia, vaan kyse voi olla sarjasta kompromisseja, joiden vaikutus lääkärinkoulutukseen on voinut olla kymmenien vuosien mittainen iteratiivinen prosessi ja uusien, parempien käytäntöjen ja doktriinien (oppimisjärjestelmien) muotoutuminen, sekä tuleminen osaksi lääkärien päivätyötä voi sekin kestää erittäin kauan.

Lisäksi, jos "mielen suojaaja hakeva" joutuu tahtomattoon psykiatriseksi potilaaksi kerrottuaan asiasta "väärälle henkilölle", on riski, että psykiatrista hoitolaitosta organisatorisesti hallinnoiva taho näkee tilaisuuden nostattaa hallinnoimiensa yksiköiden ja niissä työskentelevien ihmisten tarpeellisuudentunnetta ns. suuren yleisön mielissä, mikä voi ilmetä sitä kautta, että psykiatriseksi potilaaksi joutunutta kohdellaan sillä tapaa huonosti, että hänen aiemmin mahdollisesti olematon aggressiivinen puolensa tulee esille, mikä voi sitten myöhemmin heijastua tosielämässä tapahtuvina "räjähtelyinä" (esim. ostoskeskuksen kassajonossa), joka sitten vahvistaa hänen toimintansa huomanneissa alitajuisia uskomuksia siihen, että psykiatriselle hoidolle on tarvetta.

Poliisin taasen voi luonnehtia "kahmineen" itselleen oikeuksia seurata kansalaisten tekemisiä ja mitä ilmeisimmin lisää valvontaoikeuksia olisi edelleen saatava, perusteluna ollen tavanomaisesti kansainvälinen terrorismi ja "muuttuneet uhkakuvat", mutta tämä ei edesauta mielensä luvattoman uudelleenohjelmoinnin lopettamista haluavaa juuri muilta kuin siltä osin, että haitantekijät saattavat tehdä tietoverkkoja käyttäessään jonkin sellaisen virheen, joka oikeuttaa asettamaan heidät jonkinlaisen teknisen tarkkailun alle, mutta tällaisten virheiden tapahtumiselle on melko pienet todennäköisyydet, koska se vaatisi melkein sen, että tekijät ilmoittaisivat julkisesti blogissaan suunnittelevansa jotain haitantekoa.

Riippumatta siitä, kokeeko mielensä uudelleenohjelmoinnin kohteena ollut tai oleva olevansa jonkinlaisessa ahdingossa vai kokeeko hän edelleen olevansa kaikin puolin hyvinvoiva, hänellä

pitäisi olla oikeus esittää julkinen teoria (kirjoitettu, äänitetty, kuvattu tms.) siitä, minkälaista haittaa häneen on kohdistunut ja jopa keistä arvelee olevan kyse. Hänen ei pitäisi kokea joutuvansa mahdollisille kunnianloukkaussyytöksille alttiiksi, jos pystyy esittämään asiansa siten, että se ei kohdistu pelkästään yhteen nimettyyn tahoon vaan esittää teoriansa sellaisessa muodossa, että siitä ilmenee, kuinka moni taho on yhdessä (synkronisesti tai asynkronisesti) toiminut häntä vastaan ja että toiminta jatkuu edelleen. Ts. tämä oikeus ei ulottuisi sen mahdollistamiseen, että voisi esittää mitä tahansa väitteitä, jos vain kertoo uskovansa asioiden olevan jollakin lailla, vaan tapahtumien keskiössä täytyy olla jatkuva itseensä kohdistuva haitta, jonka toteuttamiseen moni taho tahallaan osallistuu. Jos tämä ehto täyttyy, silloin voisi spekuloida niin naapurin ja paikallisradion työntekijöiden osallisuudella kuin myös sosiaaliseen mediaan osallistuvien ja entisen työpaikkansa kollegoiden osallisuudella kuin myös verkkopalveluita kehittävien insinöörien ja ulkomaisen viraston edustajan osallisuudella.

Tavoite ja hyöty

Jos häirinnälle ja mielen uudelleenohjelmoinnilla jatkuvasti alttiiksi joutunut ei saa soveltuvaa apua tai neuvoja poliisin, psykiatrien tai oikeuslaitoksen kautta, kuten nykyisellään voi pitää todennäköisenä, ei hän nykyisellään voi vaikuttaa asiaansa myöskään Internetin blogien, keskustelufoorumien tai muiden useita muita ihmisiä tavoittavien viestintävälineiden kautta, koska hän ei voi mainita haitantekijöiden tiedettyjä tai ounasteltuja nimiä edes suuntaa antavasti. Tällä ei siis tavoitella yleistä ilmiantojärjestelmää vaan pelkästään mahdollisuutta suojata omaa mieltään monen taholta kohdistuvalta häirinnältä ja mielen uudelleenohjelmoinnilta.

Auktoriteetit eivät tunnusta haittaan pyrkivän yhteispelin olemassaoloa

Kuten monen muunkin auktoriteetin julkisissa lausunnoissa, Ylilääkäri Hannu Lauermin haastattelulausunnoissa, joukkosurmiin liittyen, esiintyy kaikissa sama puute: mainitaan kyllä usein mallin ottamisen mahdollisuus (eng. copycatting) ja mielenterveysongelmat jonkin hypoteesin sävyttämänä, mutta koskaan ei esitetä sitä mahdollisuutta, että tiettyihin tapahtumiin olisi ajauduttu muiden ihmisten systemaattisen toiminnan vuoksi. Voi nimittäin olla paljonkin vähemmän huomiota saaneita tapahtumia (mahdollista täysin poissa julkisuudesta), joihin on ollut vaikuttamassa sama "mekaniikka". Toisin sanoen se vaihtoehto puuttuu, että mitään pahaa ei koskaan olisi tapahtunut, jos tekijään ei olisi kohdistunut a) erilaisten reittien (elämässä navigointiin liittyen) tahallista sulkemista ja b) mielen uudelleenohjelmointia. Ensin mainittu olisi

tässä se, joka laukaisisi jälkimmäisenä mainitun, aiemmin toteutetun.

Mielen uudelleenohjelmointi ei viittaa tässä mihinkään elokuvakliseeseen kuten sanaan 'rosebud', jonka lausuminen saisi jollain mystisellä tavalla kohdehenkilön käyttäytymään jonkin ohjelmoidun skriptin mukaisesti, vaan tämä perustuu todelliseen, tutkittuun, "kovaan" tieteeseen. Alustavana esimerkkinä ote termiin "synaptic pruning" liittyen, joka tarkoittaa synaptisten yhteyksien karsiutumista aivoissa "käytä tai kadota" periaatteen mukaisesti:

Certain terminal arbors are pruned by competition. The selection of the pruned terminal arbors follow the "use it or lose it" principle seen in synaptic plasticity. This means synapses that are frequently used have strong connections while the rarely used synapses are eliminated. (Wikipediasta [1], tarvitsisi mahdollisesti lisää tutkimusviitteitä erityisesti aikuisiän kokemuseräisiin synaptisiin muutoksiin liittyen)

Jos toisen ihmisen mieleen halutaan vaikuttaa ulkoapäin, ei ole tarpeen päästä "katsomaan pään sisään", vaan riittää, että toimitaan tiettyjen rennon systemaattisesti noudatettavissa olevien kaavojen mukaan. Esimerkkinä eräästä kaavasta voisi toimia esim. sellainen, joka perustuu "negative free lunch learning" efektiin (ilmaisu esiintynyt Science Daily verkkojulkaisussa). "Positive free lunch learning" tarkoittaisi sitä, että palauttamalla esim. sana assosiaation kautta mieleen jotain unohtunutta, tulisi mieleen myös kaikenlaista muuta, mitä tuohon mieleen palautettuun oli assosiaatioiden kautta liittyneenä, mutta tietyllä tapaa "väärin" mieleen palautettuna, noiden muiden assosiaatioiden mieleen palauttaminen muuttuisi vaikeammaksi, mistä nimitys "negative free lunch learning". Nimitys kuulostaa huvittavalta, mutta perustuu siis ilmeisesti Juppin ja Stonen tutkimukseen [2].

These are cases in which relearning parts of forgotten associations decreases the recall of the remaining parts. The authors find that the difference between free lunch learning and negative free lunch learning is due to the particular method used to induce forgetting. (Science Dailyistä [3])

Koska on niin, että oppiminen perustuu paljolti siihen, että aiemman opin varaan on voitavissa rakentaa uutta oppia, on myös niin, että aiemman opin rapistuessa, sen varaan rakentuva oppi ei ole enää niin "vankkarakenteinen" (ei välttämättä parhain sanavalinta tässä yhteydessä). Eräänä toisen ihmisen mielenmurentamiskeinona onkin täten aiemman opin rapauttaminen tekemällä uudemmassa opista hankalammin käytettävää. Riittävän systemaattisesti tehtynä voidaan ohjata varsin täsmällisestikin, mitä karsitaan ja mitä vahvistetaan.

Ohjelmistoteknologia mm. algoritmien ja Internet palvelujen muodossa tarjoaa paljon apuvälineitä sellaisille, joilla on halua sotkea muiden ihmisten mieltä. Jos esim. haluttaisiin sotkea jonkun vasta ohjelmointia ja tietotekniikkaa opiskelevan mieltä, voitaisiin kuormittaa hänen tietoisuuttaan esim. sanoilla, jotka ovat perustana (aiemman opin varaan rakentaminen) tietyille ohjelmistoteknisille

avainsanoille, kuten: periytyminen, puurakenne, parent, child, malli (eng. model), luokka (eng. class), puurakenne, hibernate (vrt. kylmyys), tietokannan symboli (tynnyrimäinen), repo, apache, etc. Mielelle aiheutuu runsaasti kognitiivista kuormitusta erotella samankaltaisia sanoja ja muita aistittavissa olevia kohteita toisistaan, joten haittatarkoituksiin voidaan ajatella oleva käytettävissä esim. sanariimigeneraattori, samankaltaisia kuvia hakevat hakukoneet (googleta: "similar image search") ja tietyissä erityistarpeissa samankaltaisia kasvoja tunnistavat algoritmit (googleta: "face search algorithm"), joiden jatkokehittelyyn esim. joku matemaattisesti kyvykäs yliopisto opiskelija saattaa ottaa osaa.

Helsingin Sanomat on aina, luonnolliseen tapansa, muistanut muistuttaa, että "mielisairaus eli psykoosi, jossa kärsitään harha aistimuksista, on joka kymmenennellä henkirikoksen tekijöistä", mutta ei sekään koskaan anna ymmärtää, että mitään systemaattista häirintää, johon olisi osallistunut usea ihminen, voisi olla taustalla.

Sinä, Hannu Lauerma, Psykiatrisen vankisairaalan vastaava ylilääkäri ja Terveiden ja hyvinvoinnin laitoksen tutkimusprofessori, olet sanonut Helsingin Sanomissa, että

"Käytännössä kaikilla Hyvinkään ampumistragedian kaltaisiin tekoihin syyllistyneillä on taustallaan jonkinlainen mielenterveyden häiriö."

Olet maininnut myös siitä, että "asiasta [joukkosurmista] puhuminen voi lisätä kopiotekojen todennäköisyyttä", mikä sinänsä on ihan ymmärrettävää spekulatiota, jossa ei esiinny mitään lopullista varmuutta, mutta jossa kuitenkin tulee jälleen kerran selitys mallin ottamisesta jostain muualta. Ts. mediassa toistetaan jatkuvasti samoja väittämiä, joiden mukaan tekijät ovat itse aiheuttaneet mielentilansa ja/tai että malli on otettu jostain muualta.

Lukion psykologin oppikirjojen kautta kaikille opiskelijoille, jotka ovat riittävän aktiivisia, tulee tutuksi mm. skeeman ja skriptin käsitteet, missä skripti tarkoittaa tapahtumasarjaista skeemaa, jolla on ennustettavissa oleva lopputulos. Skeema taas "tarkoittaa kaavaa tai rakennetta, ja sillä viitataan ajattelun tiedollisiin, jäsenytyneisiin kokonaisuuksiin" (kognitiivisen sosiaalipsykologian sanastosta [4]). Huomaan, Hannu Lauerma, että olet kirjoittanut kirjan mm. hypnoosista ja suggestioista, verkosta löytyen mm. kirjoituksesi Terveyskirjastossa [5], mutta omalta osaltani tarkoitan korostaa tässä pitkäaikaista mielen rakenteiden, kumulatiivista ja/tai iteratiivista muokkaamista haitallisessa mielessä, enkä niinkään hetkellisesti esiintyvän suggestoitavuuden hyödyntämistä. Kirjasi "Pahuuden anatomia" on jäänyt käymättä läpi, mutta "rivien välistä lukien", kuten vaikkapa teologia.fi:n kirja arvion [6] pohjalta tulkiten, saatan muodostaa epäilyn siitä, että olet käsitellyt asiaa teemalla "ihmisessä saattaa eri määrissä asustella sellainen pahuus, jota voi luonnehtia psykoottiseksi tai mielenvikaiseksi", mutta et ole missään määrin käsitellyt sitä mahdollisuutta, että tuo pahuus olisi muiden ihmisten tarkoituksellisesti aiheuttamaa.

Sinä, Hannu Lauerma, olet aitiopaikalla siellä Psykiatrisessa vankisairaalassa. Mediassa paljonkin esiintyvänä sinun lausuntosi ovat mahdollisesti aina samalla edellä selvitetyllä tavalla puutteellisia. Olisi hyvä, jos ottaisit kantaa siihen, voiko sinun mielestäsi (voit myös konsultoida muita asiantuntijoita) tietynlainen "äärimmäisen poikkeava käytös" olla muiden ihmisten aiheuttamaa, perustuen mielen uudelleenohjelmointiin (lavea määritelmä).

Sopii myös kysyä, missä määrin esim. "ampuratasurmaaja" Sanna Sillanpää, joka oli tietojenkäsittelytieteen FM (filosofian maisteri) tai "elokuvateatteriampuja" James Holmes, jolla oli "undergraduate degree in neuroscience", tulivat häirityiksi tai uudelleenohjelmoiduksi opiskelutovereidensa ynnä muiden ihmisten toimesta, sen vuoksi, että heillä tavallaan oli "sopiva oppimispohja perustanaan"?

[1] http://en.wikipedia.org/wiki/Synaptic_pruning

[2] <http://www.sciencedaily.com/releases/2008/08/080821211553.htm>

[3] <http://www.mcs.stand.ac.uk/~pej/>

[4] <http://www.uta.fi/avoinyliopisto/arkisto/sosiaalipsykologia/kognitiivisuus.html>

[5] http://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=onn00099&p_teos=onn&p_selaus=9540

[6] <http://www.teologia.fi/artikkelit/etiikka/698> haastattelu missä luuraa joukkomurhaajan pahuus

Itsensä syväjäädytystä epäilevän kuljetusketjusta

Yhteiskuntajärjestelmässämme on hienoksi rakentuneisuudestaan huolimatta tiettyjä valuvikoja ja puutteita, jotka tavallaan pakottavat tiettyjä viranomaisia ja tiettyjen alojen asiantuntijoita ohjaamaan yleisen huomion jonnekin muuante, jotta heidän kykenevyytensä ja mahdollisuuksiensa rajat eivät tulisi esille. Voisi sanoa, että he etsivät toistuvasti ulospääsyä hankalista tilanteista tai sellaiseksi potentiaalisesti muodostuvista.

Toiminnan rajat erilaisissa tehtävissä voivat asettua ns. ylhäältäpäin, lainsäädännöstä tai erilaisista muodostuneista käytännöistä, tai sitten yksittäiset tilanteet aiheuttavat sen, että oman ammattinsa osajaksi kivunnut ammattihenkilö joutuu tekemään päätöksiä sen perusteella, mitä juuri sillä hetkellä sattuu mielestään löytämään. Lisäksi muut mahdollisesti paikalla olevat henkilöt luovat tilanteisiin tiettyä jännitystä, joka tiivistyy erityisesti sellaisissa tilanteissa, joissa asiantuntija joutuu pohtimaan jotain sellaista, jossa on paljon uutta eli soveltamaan tietotaitoaan reaaliajassa johonkin sellaiseen, joka kuormittaa hänen mielensä työmuistia. Persoonallisuus vaikuttaa paljon siihen, minkälaisia päätelmiä ja päätöksiä tällaisessa stressitilanteessa ulos suusta tupsahtaa; on helpompi olla objektiivinen, jos kaikki on tavallaan ennalta mietittyä ja yleisesti hyväksytyt linjaukset opeteltuina.

Ajateltakoon esimerkkinä tilannetta, jossa joku on kertonut verkossa, että hän epäilee "muiden ihmisten" haluavan tehdä hänelle ultimaattisen jekun, joka tässä tapauksessa olisi hänen ilmoittamisensa kryonisaatiohalukkaiden listalle (kehon syväjäädytys ja myöhempi henkiinherättäminen) ja että hänen ilmoitettaisiin haluavan herätä vasta vuonna 2150, jolloin hän olisi jonkinlainen historiallinen jäännös ja elävä museokapistus, joka olisi mahdollisesti maailman tyhmin ihminen geeniteknologisesti uuden normaaliuden saavuttaneiden ja evoluutiokiihdytettyjen ihmisten joukossa.

Esimerkki on tarkoituksella sellainen, että siihen on ensin alkuun vaikea suhtautua vakavasti. Mielenkiintoista asiassa onkin se, kuinka asiaa käsiteltäisiin tietyssä kolmessa eri vaiheessa, joka alkaisi siitä, että ihan normaalit arkipoliisit tulevat hakemaan "lääkärin juttusille". Tässä ensimmäisessä vaiheessa ruperteltaisiin niitä näitä ja päädyttäisiin lopulta tilanteeseen, jossa poliisit katsovat toisiaan "tietyllä tavalla" eli kokisivat kyseessä olevan ns. selvä tapaus, vaikka mikään heidän koulutuksessaan tai normaalityössään ei mahdollistaisi tekemään hyviä sellaisia päätelmiä, joilla he voisivat kumota mitään "asiakkaan" kertomasta. Heillä on varmasti kokemusta erilaisista jekuista, joita ihmiset tekevät toisilleen, mutta jos jekku on riittävän monimutkainen ajateltavaksi, sitä ei ehditä purkaa mielessä auki vartin mittaisen kyydityksen aikana, eikä siinä varmaan netistäkään käydä tietoa tankkaamassa (esim. Alcorin sivuilta). Käytännössä heidän mielensä "tilastoja prosessoiva osa" tuottaa näkemyksen, että kyse on erittäin todennäköisesti väärästä luulosta, mutta he eivät kuitenkaan ilmaise mielteitään sanoin.

Eteenpäin kuljetuksen toisessa vaiheessa "asiakas" tapaa jonkun satunnaisen lääkärin, jolla ei juuri sillä hetkellä ollut muuta tekemistä tai jonka saa irrotettua muusta tekemisestään esitutkimuksen ajaksi. Poliisit ovat läsnä tilanteessa, mutta eivät ota aktiivisesti tilanteeseen osaa, vaan lähinnä seuraavat taustalla ja mietiskelevät kaikenlaista, kuten mitä keikkaa on edessä myöhemmin päivällä tai pitäisiköhän hakea lapset tarhasta aikaisemmin ja lähteä vaikkapa hampurilaisravintolaan syömään.

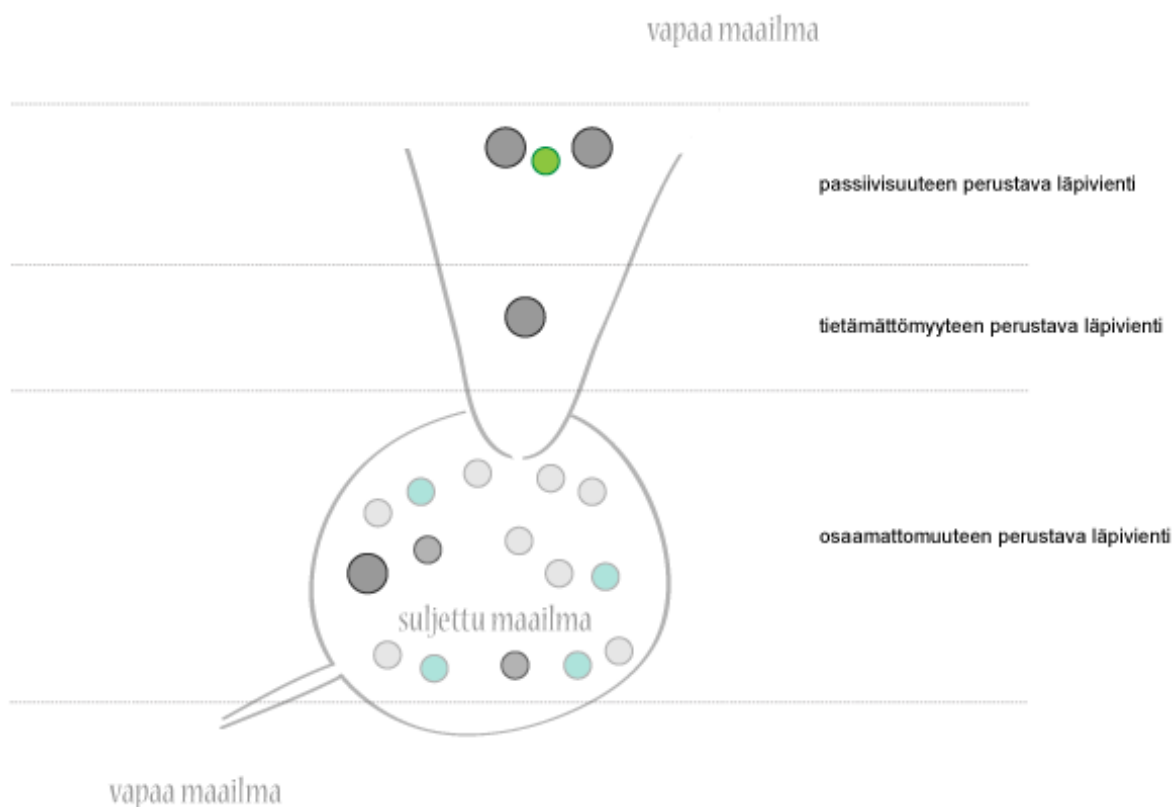
Lääkäri pitäytynee tällaisissa tilanteissa auktoriteettisuuden roolin sisällä, koska ei halua näyttää tyhmältä poliisien edessä. Hän kyselee erilaisia peruskysymyksiä, mutta välttää ottamasta mitään erityistä kantaa asioihin. Hän ei hae mistään lisää tietoa, joka liittyisi johonkin erityisosa alueeseen kuten vaikkapa ICT-tekniikkaan, vaikka joku muu olisi jossain asiassa parempi asiantuntija kuin hän. Saattaa ehkä soittaa pikaisen puhelun jollekin saman sairaanhoitopiiriin sisällä toimivalle, jonka hän tuntee entuudestaan ja kysyy jonkin erityisen kysymyksen, mutta pääsääntöisesti hän ei saa erikoisista tapauksista mitään erityistä irti, vaan hän on tavallaan pakotettu lähettämään asiakkaan eteenpäin, koska eihän hän osaa siinä tilanteessa tehdä päinvastaistakaan päätöstä (hän ei kehtaa tehdä "tyhmiä" päätöksiä poliisien edessä).

Tästä seuraa melko automaattisesti se, että erikoinen tapaus joutuu useaksi viikoksi tarkkailuun

jonnekin psykiatriselle osastolle, joiden suljettuuden aste voi vaihdella esim. asteikolla 1 - 5.

Koska tällaisissa tapauksissa on kyse julkisen puolen kautta hoidettavasta tarkkailusta, voi lähtöoletuksensa pitää, että käsittelyajat venyvät, asiantuntijuuden ja tutkimuksen taso vaihtelee, ja yleensäkin "asiakkaalle" koittaa jo pelkästä odottelusta tarpeetonta haittaa, joka sotkee hänen elämänrytminsä. Elämänrytmin jälkihoitoa ei pääsääntöisesti tarjota tai korvata (tarkkailuajasta joutuu itse asiassa itse maksamaan). Vaikka tarkkailujakso kestäisi esim. kolme viikkoa, voi hyvinkin olla niin, että kukaan hoitavassa yksikössä ei missään vaiheessa käy opettelemaan jotain uutta esim. kryptonisaatioon liittyen (tai ICT:hen liittyen, jos asiakas kertoo tapahtuneen esim. tietomurtoja), eikä varsinkaan käytetä ulkopuolisia ja maksullisia konsultteja. Ts. pyritään pärjäämään omilla resursseilla ja pyritään tekemään päätelmiä erikoisista asioista pelkällä arkijärjellä, vaikka monivuotinen erikoissairaanhoitajan tai yleislääkärin koulutus mahdollistaisi korkeammankin tason päätelmien teon. Eteenpäin lähettämisessä voidaan tuudittautua paljolti myös siihen, että osasto-olosuhteita ei kukaan ulkopuolinen pääse tarkkailemaan (paitsi jokailtaiset vierailijat, jotka voivat liikkua alueella vapaasti), eikä niistä kirjoiteta lehdissä, joten tarkkailun yleisesti toimivuudestakin voidaan esittää periaatteessa minkälaisia väittämiä tahansa.

Esimerkin mukaisessa jekussa varsinainen jekku voisikin todennäköisesti olla se, että pyrkimyksenä on saada joku tietty tyyppi kirjoittamaan jotain "häiriintyneen oloista" verkkoon, koska juuri se triggeroisi käyntiin edellä kuvaillun tapahtumasarjan. Sen osoittaminen, että juuri näin olisi tapahtunut tai ei olisi tapahtunut vaatisi jälleen erilaisista asiantuntijuutta eri vaiheissa osallistuvilta tarkkailijoilta.

Samanyhmäisyydellä aktivointia

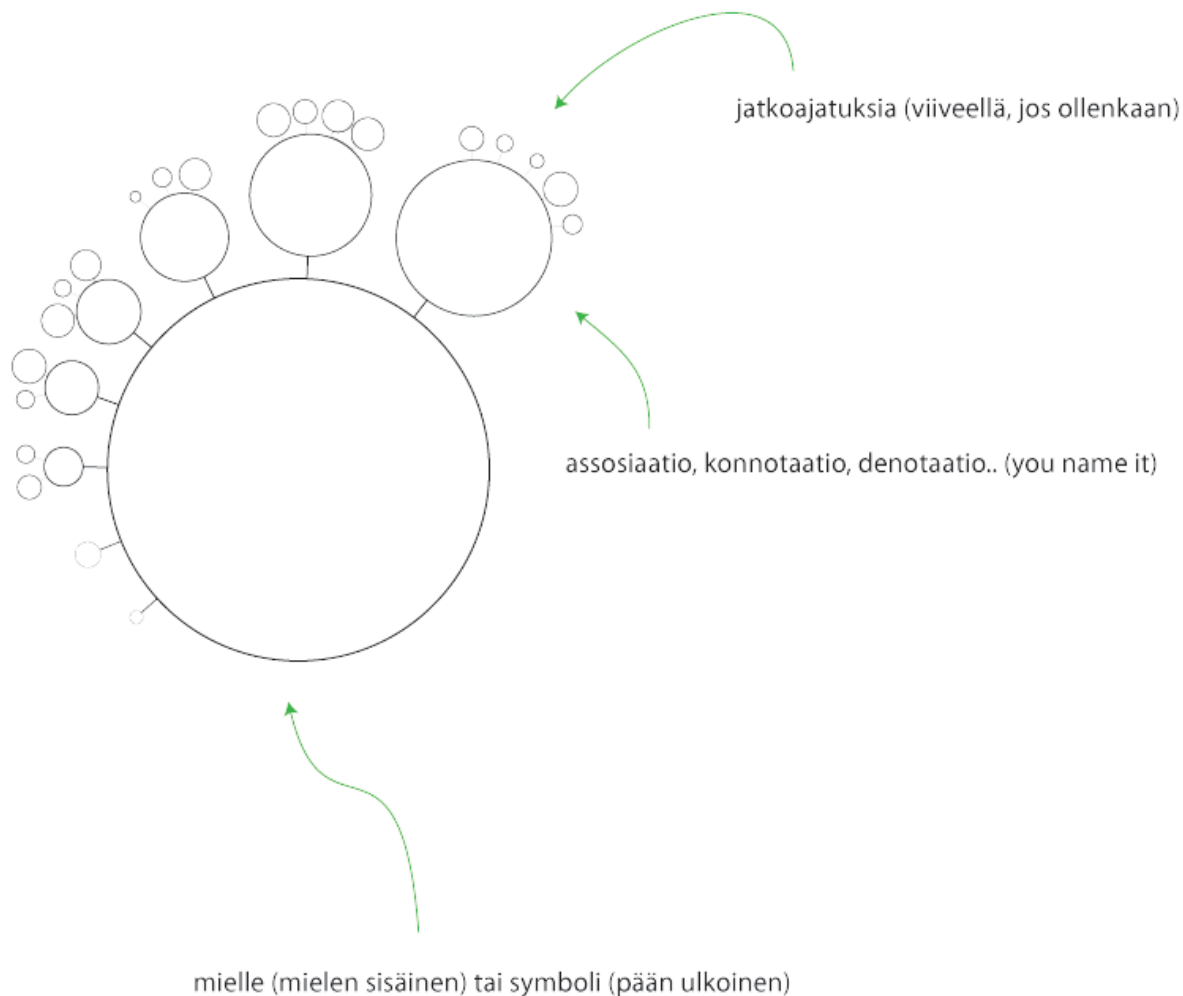
Ihmisten pyrkiessä vaikuttamaan muiden ihmisten ajatustoimintaan, he tapaavat suosia sellaisia metodeita, joiden perusideat pysyvät mielessä yhtä helposti kuin lyhyesti ilmaistavat muistisäännöt ja joiden visuaalinen esitys ei sisällä ylenpalttisen paljon elementtejä. Ohessa olevat kolme kuvioita kuvailevat erästä tällaista metodologiaa, siinä ideana ollen se, että "aktivoitaessa" tahallaan ja riittävän voimakkaasti (dopamiinipurkauksia aikaan saavasti) useita joltain osin keskenäistä samankaltaisuutta edustavia asioita useassa eri yhteydessä ja melko kapean aikaikkunan puitteissa, näiden asioiden välillä muodostuu joksikin aikaa "samanyhmäisyyden tuntua" siinä mielessä, että ajatus lipuu helposti niiden välillä ja herkistyneisyys niissä esiintyvän samankaltaisuuden havaitsemiselle ja uudestaan ajattelemiselle on koholla. Sen mielteen, joka saatiin aktiiviseksi, ei tarvitse sisältää "itsessään" tuota tiettyä samankaltaisuutta, vaan sekin voi monessa tapauksessa riittää, että kyse on aktivoitavasta mielteestä juontavasta assosiaatiosta, konnotaatiosta tai denotaatiosta, jopa jostain myöhemmin ja viiveellä aktivoituvasta jatkoajatuksesta.

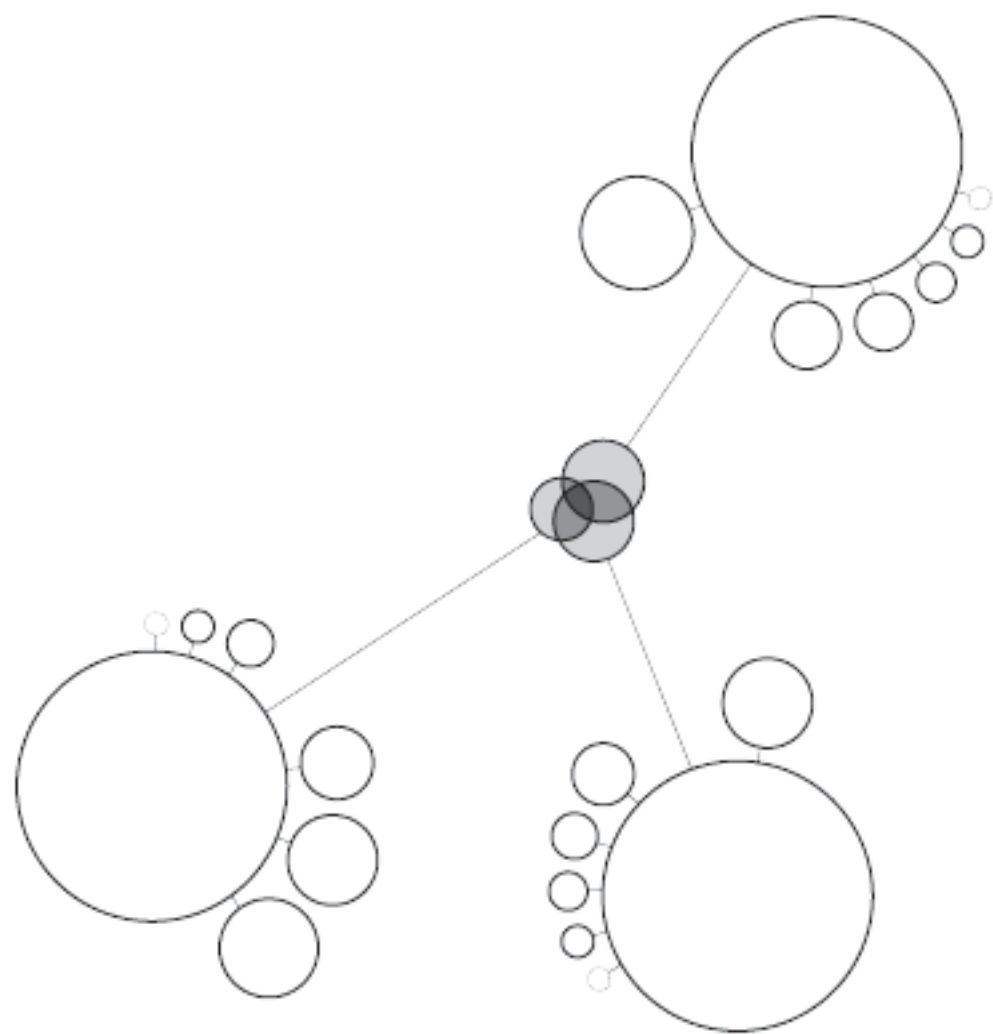
Siitä, että nämä jotkin yhteiset asiat pysyvät jonkin aikaa mielessä "lähellä pintaa" seuraa se, että ne kontribuovat vahvemmin siihen, mitä ajatuksia myöhemmistä mielteistä ja havainnoista todennäköisemmin tulee mieleen, mikä viittaa tässä siihen, että ihmisajattelu perustuu paljolti signaalien summautumisella selitettävään analogiaan eli ajatukset pulpahtelevat mieleen niiden suuntaan vievien muiden ajatusten tullessa riittävässä määrin aktivoituviksi. Ts. sitä, mikä oli jo entuudestaan aktiivisena, ei (välttämättä) tarvitse aktivoitua tekemällä jotain asiaa havaittavaksi tai ajateltavaksi, koska se tuottaa hermoverkostoissa aktiviteettia jo valmiiksi.

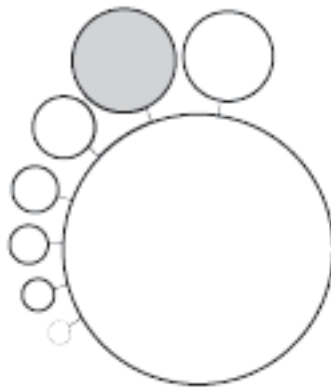
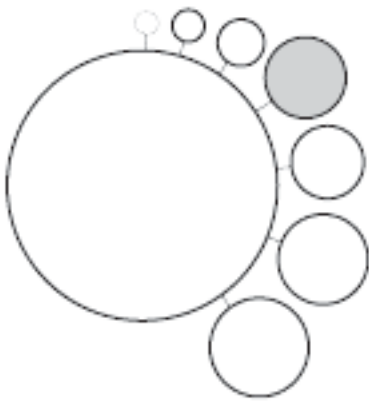
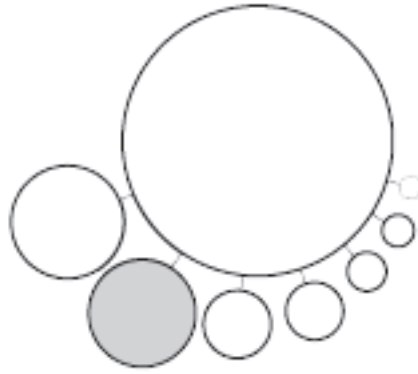
Riippuu pitkälti mm. identiteetin vahvuudesta ja vireystilasta, kuinka helppoa tällä tavoin mieltä aktivoitaessa on haperruttaa jonkun ihmisen persoonaa ja täten vaaditaankin useita altistumisia ja usein eri variaatioita, mutta kun tällaista peliä jatketaan pitkään, toistuvasti ja aina dopamiinipurkauksia aiheutellen, alkaa tietyistä mielteistä juontuvien assosiaatioiden, konnotaatioiden ja denotaatioiden alitajuinen ja tiedostetuksi tuleva vaikutusvoima vaikuttaa niin paljon, että ne mielteet, käsitteet, muistikuvat ym., jotka tahallisten altistumisten vuoksi jäävät ilman "rajallista ajatusaikaa", mutta jotka aiemmin olivat herkemmin käytökseen, päänsisäiseen ajatteluun ja puheeseen vaikuttamassa, painuvat jonnekin mielen syvyyksiin ja kenties jopa unohduksiin. Tämä johtuisi siitä, että aivojen energiasäästöllisistä syistä yksittäisistä mielteistä tai edes esim. kokonaisen taulun katselemisesta esiin nousevat ajatukset eivät johda siihen, että kaikki aivoista rekonstruoitavissa olevat ajatukset pääsisivät samalla kertaa esille.

Pelinä tällainen on sitä vaikeampaa, mitä pidemmälle (assosiaatiohypyissä laskettuna) yritetään arvioida sitä, mihin jonkin havainnon tai ajattelemisen aiheen esiintuominen johtaa samantien ja

mitä myöhempiä vaikutuksia altistumisilla on. Tämän vuoksi monet ihmiset tyytyvät siihen, että käyttävät pelkästään ensimmäisen asteen assosiaatioita, konnotaatioita ja denotaatioita, eivätkä edes yritä tehdä liian vaikealta tuntuva analyysiä ja arviointia. Pelinä tämä on jotain sellaista, jonka kaiken ikäiset osaavat, mikä johtuu siitä, että se on pohjimmiltaan visuaalista ja visuaalinen aivokuori taitaa olla ensimmäisiä osia, jotka ihmisaivoihin on evoluution kautta saatu eli kognitiivinen kuormitus on vähäistä iäkkäämmilläkin ihmisillä.

Tuotteistetusta haitanteosta, kohteena hippokampus ja otsalohkot

Tämän tekstin tapahtumasarjoja kuvailevat osuudet, jotka liittyvät stressiin ja manteliumakkeeseen ovat (enimmäkseen) referointia Joseph LeDouxin Synaptic Self -kirjan suomennoksesta (Synaptinen itse).

Verkosta saa jo nykyisin tilattua ns. exploit kittejä, joiden avulla kenestä tahansa voi tulla automatisoitujen verkkohyökkäysten anonyymi tekijä, troijalaisten levittäjä ja bottiverkon hallitsija. Myös ihmiselimestön toimintaan liittyvän informaation voi sopivasti rajattuna tuotteistaa helppokäyttöisiksi haitantekovälineiksi, joista ostaja voi valita omansa samanlaisen uteliaisuuden vallassa kuin uutta musiikkialbumia ostaessaan. Seuraavassa kuvaillaan sitä teoriaa, mihin tietynlaisen haittakeinon toimivuus perustuisi. Keino itsessään olisi helppokäyttöinen ja

loputtomasti toistettavissa oleva, perustuen klassiseen ehdollistamiseen (ankkurointiin NLP-terminologiassa).

Aivojen ohimolohkoissa sijaitsevat kaksi manteliumaketta (eng. amygdala) eivät opi reagoimaan pelkästään sellaisiin "oikeisiin" vaaroihin kuin auton päälle hyökkääminen asfalttiviidakossa, vaan ne voi saada aktivoitua myös a) jokin merkityksetön ja äänenvoimakkuudeltaan vaatimaton ääni, joka aiemmin liittyi kipuun ja b) ärsykkeet, joilla on tietynlainen aikaisemmasta opittu emotionaalinen merkitys.

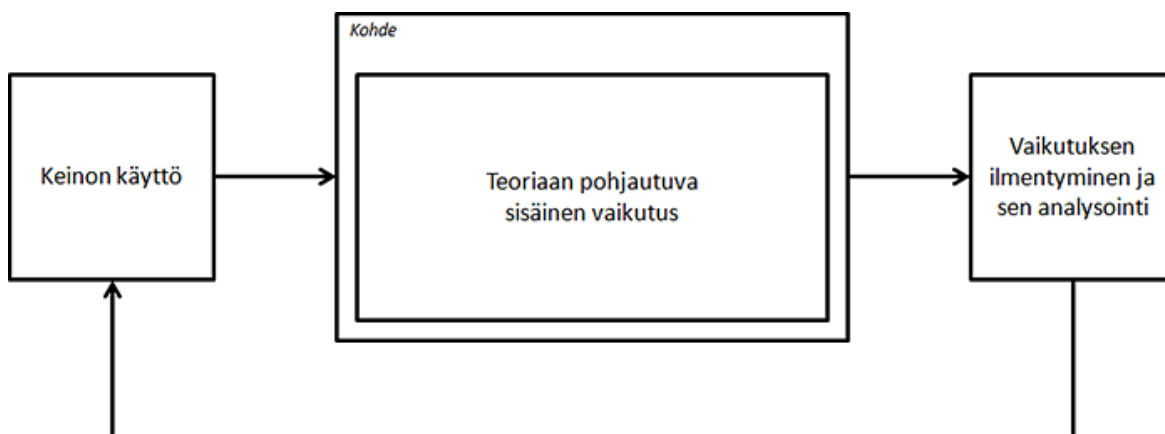
Tämänkaltaiseen stressiin reagoidessaan manteliumake saa aikaiseksi sekä aivojen välittäjäaine glutamaatin tasojen nousun, että myös (välivaiheiden kautta) kortisoli-hormonin erittymisen verenkiertoon ja kulkeutumisen kehon eri elimiin ja kudoksiin. Kortisolin erittymiseen johtava tapahtumasarja on suunnilleen seuraavanlainen:

- hypotalamuksen neuronit saavat aivolisäkkeen erittämään päätteistään kortikoliberiini-peptidiä
- kortikoliberiini-peptidi saa aivolisäkkeen erittämään ACTH-hormonia
- ACTH-hormoni kulkee verenkierron ja aiheuttaa kortisolin erittymisen lisämunuaisista
- kortisoli kulkeutuu moniin eri paikkoihin elimistössä kuten hippokampuksen reseptoreihin ja sylkirauhasiin (josta sen voi myös mitata)

Normaalisti hippokampus säätelee manteliumakkeen laukaisemaa stressivastetta ja pitää kortisolin erittymisen normaaleissa rajoissa, mutta pitkäkestoisessa stressissä hippokampuksen kyky säädellä stressiä heikkenee.

Stressivastetta säätelevä hippokampus suorastaan vahingoittuu pitkäkestoisesta stressistä, mikä johtuu sen neuronien solukuolemasta, joka taas johtuu siitä, että stressihormonit (kortisoli vain eräänä niistä) kuluttavat hippokampuksen neuronien energialähteeseen tarvitsemää glukoosia, minkä vuoksi ne tulevat erittäin alttiiksi liiallisesta välittäjäaine-glutamaatista aiheutuvan ylikiihottumisen tuhoavalle vaikutukselle (neurotoksisuus). Normaalisti glutamaatin haitalliseksi kohoavaa vaikutusta estäisi GABA-välittäjäaine, mutta jo "tavanomainen" masennuskin aiheuttaa GABAenergisen systeemin toiminnan heikentymistä.

Hippokampuksen toiminnalle stressistä on paljon haittaa, sillä hippokampuksen muistitoiminnoiksi on liitetty mm. episodinen muisti, deklarativinen muisti ja kognitiivinen kartta. Lisäksi nouseva kortisolitaso vaikuttaa haitallisesti myös otsalohkon etuosan aivokuoreen, jonka on katsottu liittyvän suuressa määrin mm. päättelykykyyn ja emotionaaliseen kontrolliin.

Läheisten ottaessa osansa joukkoistetun häirinnän vaikuttavuudesta

Bäng. Ja toinenkin vielä. Kolmas. Seuraavan päivän Etelä Saimaassa lyhyehkö juttu siitä, kuinka parikymppinen perheenisä on määrittelemättömästä syystä ampunut ensin perheensä ja sen jälkeen itsensä. Juttuun haastateltu komisaario spekuloi asiaan voivan liittyä taloudelliset vaikeudet, mihin vielä lisää sen olevan tyypillisin syy tällaisille teoille. Juttu vaietaan kuoliaaksi - siitä ei kirjoiteta enää myöhemmin uudelleen. Yksikään samaisen parikerroksisen talon

muutamasta kymmenestä asukkaasta ei kirjoita mielteitään asiasta blogiinsa tai Facebook-sivuilleen, mutta jotkut jotka tuntevat jonkun talon asukkaista saattavat uteliaisuuttaan kysäistä, josko tapahtuneesta irtoaisi enemmän tietoa mitä lehdessä kirjoitettiin, tyytyen kuitenkin ensimmäisiin "mitään erityistä ei kuulunut tai tullut havaituksi, itsekin tuosta lehdestä luin että ihan kymmenien metrien etäisyydellä on joku ampunut aseella sisätiloissa" kommentteihin. Etelä Saimaa sentään sen verran irrottelee, että laittaa rengasliikkeen mainoksen samalle sivulle ampumisjutun kanssa, kuten sen asenteeseen hyvin sopii.

Todellisuudessa kyse on voinut olla siitä, että kuluneen parin vuoden aikana kyseiseen kerrostaloon on joko muuttanut paljon sellaisia asukkaita tai monia siinä jo asuvia on konvertoitu sellaisiksi, jotka ovat jollain tapaa sitä vastaan, mihin joku tietty siinä asuja pyrkii tai mihin siihen taloon pian muuttava pyrkii, ollen ensisijaisia syyllisiä sille, että surmatyö tapahtuu. Tämä voi vaatia sen, että niille ketkä talossa jo ennestään asuvat, ilmaantuu mystisesti esim. työtilaisuuksia jostain aivan toisaalta, mikä saa aikaan heidän poismuuttamisensa ja täten aukenee uusi sijoituspaikka tietynasenteisille asukkaille. Ts. pelataan hyvin hidasta taktista peliä, jonka pohjustusvaiheeseen sisältyy tietyn asukkaan elämän tekeminen erittäin epämukavaksi, mutta kuitenkin sillä tapaa, että häirintä ajoittuu niihin hetkiin, jolloin tämän tietyn henkilön perhe ei ole kokonaisuudessaan tai osittain läsnä, ainoan lapsenkin ollessa sen verran vanha, että tämä käy jo ala astetta, joten erilaista vuorokausirytmää noudattava perheenisä on kotona silloin, kun muut ovat poissa. Ajateltakoon tässä sellaista kerrostaloa, joka sijaitsee lähellä jotain tehdasaluetta, muiden asukkaiden ollessa tuloiltaan keskiluokkaan yltämättömiä, lähettyvillä ollen kioski, konkurssikypsä apteekki ja hajallaan oleva rypäs omakotitaloja. Talossa on taloverkko tietoliikenneyhteyksiä varten, tietoliikenteen kulkiessa yksittäisen kytkinlaitteen kautta Internet palveluntarjoajalle.

Kerrostalon tilalla voisi olla myös joukko omakotitaloja, jotka "piirittävät" tietyissä omakotitalossa asujaa, tietoliikenteen kulkiessa suurimman osan matkaa samoja piuhuja pitkin. Olennaistahan on lähinnä se, välittykö jonnekin kauemmas se, minkälaisista häirintä tiettyä henkilö vastaan harrastetaan. Vertaa: jos puu kaatuu metsässä, eikä kukaan ole näkemässä, tuleeko tämä tapahtuma koskaan kenenkään tiedostamaksi?

Jos tämän taktisen pelin ensivaiheiden kulun voi olettaa kestävän pitkäänkin esim. siitä syystä, että sopivia asuntoja ei ole kaupan, täytyy jotain kautta olla muodostettavissa varmuus siitä, että kohdehenkilö ei voi muuttaa poiskaan. Tämä onkin erityisen pikantti yksityiskohta tässä, sillä jos tällaisen varmuuden pystyy muodostamaan, se tarkoittaa sitä, että on pystytty vaikuttamaan estävästi niiden viestintävälineiden toimintaan, joita kohdehenkilö käyttää. Hänellä voi ajatella olevan liuta vaihtoehtoja sähköpostin ja puhelimen lisäksi, erilaisista verkkopalveluista ja mobiilisovelluksista lähtien, perinteistä postikirjettä unohtamatta. Toisaalta, tietynlaisissa tapauksissa voidaan ajatella olevan hyväksyttävää prosessin kannalta, ettei aina ehditä

vaikuttamaan riittävästi kohdehenkilöön ennen hänen poismuuttoaan, sillä sama häirintäprosessi voidaan aloittaa uudestaan toisaallakin tai voidaan vaihtaa häirinnän kohteeksi joku toinen, jos tarkoitus ei ole saada kohdetta tappamaan itseään, vaan on tarkoitus tehdä hänestä seuraava Breivik. Tämä tarkoittaisi sitä, että tietynasenteisia henkilöitä olisi levittäytynyt pitkin Suomea.

Olennaista onnistuneessa häirinnässä on se, että häirintää ei voida osoittaa riittävällä todistettavuuden asteella, mutta sen toteuttamismahdollisuudet olisivat silti jatkuvasti korkealla sitä kautta, että erilaisten teknisten apuvälineiden kautta kohteen toiminnan monitoroitavuus pysyisi mahdollisena, mikä mahdollistaisi täsmällisen ajoittamisen. Tietoliikenteen monitoroitavuus tarjoaisi myös luvattoman paljon kertyvää tietoa kohteen käytösanalyysin pohjaksi, mitä voisi käyttää syötetietona tietokoneellisille ennakoitijärjestelmille, minkä avulla voisi tilkitä ennalta ne ajalliset kohdat, joita suora, tekninen seuranta ei kattaisi. Tässä on huomioitavaa se, että asialla ei olisi mikään valtio, vaan ihan vaan ihmisistä koostuva joukko, jonka laajuudesta ei olisi tietoa kuin heillä itsellään. Eräänä olennaisimpana osallistujana tällaiseen olisivat tietoliikenneasentajat, joilla on luvallinen pääsy konfiguroimaan taloverkon toimintaan vaikuttavia laitteistoja ja täten he voivat tehdä mahdolliseksi esim. sen, että kaikki tietyn henkilön tietoliikenne kiertää toisen talon asukkaan tietokoneen kautta, joka täten pystyy estämään vaikkapa sähköpostiviestien kulkeutumisen määränpäähänsä tai niiden sisällön muuttamisen.

Jos olisi niin, että osallisina olisivat vähintään yksi tietoliikenneasentaja, joukko asukkaita ja niitä ihmisiä, jotka pystyvät sopivista naruista vetämällä mahdollistamaan sellaisia pelisiirtoja, missä asuntoja vapautuu ja pian entisille asukkaille aukenee yllättäviä työtilaisuuksia jossain toisaalla, minkä lisäksi sanomalehti "painaa tapahtumia villaisella" ja minkä lisäksi kyse ei olisi vuokra-asunnoista, vaan asunto osakkeellisista asunnoista, niin siitä kertyy jo niin paljon riskialtista toiminnan koordinoimista, että asiaan täytyy liittyä jokin "palkinto", sekä joukko muita ihmisiä, jotka varmistelevat, ettei esim. tietoliikenneasentaja voi jäädä kiinni tekosistaan.

Lisäksi, jos nuori perheenisä todella tappaa perheensäkin itseensä kohdistetun häirinnän vuoksi, täytyy tuolloin olla niin, että hän on jostain syystä kokenut olevan tarpeellista suojella heitä, mikä vaatinee mm. sen, että hänelle on erilaisin suggestioin osoitettu, että hänen perheensä liikkeitä ja toimintaa seurataan asunnon ulkopuolellakin, lapsen luokkahuoneen tapahtumista vaimon venäjänkielen kurssin tapahtumiin. Tai jos ei aivan jatkuvasti tällaista suggestiota ilmene, niin ainakin se käy selväksi, että hänen häiritsijänsä tuntevat jonkun, joka tuntee sen, joka on ollut paikalla siellä, missä hänen vaimonsa ja lapsensakin.

Suggestiot eivät ehkä sellaisenaan tunnu kovin huolestuttavilta, jos mitään fyysistä perheenjäseniin kohdistuvaa haittaa ei ilmene, mutta entäpä jos niillä annetaan ennakkoon vihjeitä siitä, mitä ns. läheltä piti tilanteita seuraavina tunteina tulee tapahtumaan jollekin perheenjäsenistä? Kuinka monta sellaista tarvitaan, että huoli vaimon ja lapsen hyvinvoinnista

alkaa kasvamaan niin suureksi, että häirintä on pakko ottaa keskusteltavaksi vähintään vaimon kanssa, ellei jopa lapsenkin kanssa, vaikka hän nuori iältään olisikin?

Jos häirintä todella on laajalti koordinoitua ja moni siihen osallistuu, siihen varmastikin halutaan ympätä mukaan jokin idea siitä, mihin sillä pyritään, jotta kohdehenkilö tämän idean tavoitettuaan saataisiin tekemään tietynlaisia valintoja. Eräs tällainen voi olla esim. sellaisen illuusion luominen, että Suomesta pyritään tekemään entistä yhtenäisempää asenteellisesti ja ne jotka eivät ole samanasenteisiä, ovat sitä vastaan ja täten heitä ei kaivata mukaan. Illuusiohan tämä olisi - tai ehkä paremmin sanottuna, johonkin orientoituneisuutta - koska suggestioita voi olla vaikka kuinka monta, eikä niistä silti muodostuisi täyttä ja selkeää muillekin jaettavissa olevaa varmuutta, vaan aina vain jotain, joka muodostuu tuntemuksista ja emootioista.

Tilastollisesti voisi olla osoitettavissa monien osatekijöiden luonnollisen esiintymisen mahdottomuus, mutta jos tietynlaisten esiintymien ilmeneminen tyrehtyisi heti sen jälkeen, kun niitä alkaisi kirjata ylös, ei kertyisi riittävästi sellaista, mitä olisi näytettävissä muille ihmisille. Sopisi myös kysyä, miten se päätyisi häiritsijöiden tietoon, että on alettu kirjailemaan outoja ilmiöitä ylös paperille, jos sen tekee kotonaan seinien sisällä, mutta tekniikan kehittyneisyys mahdollistaa nykyäänkin esim. sen, että kuljettaessa WLAN-verkon aaltojen lävitse, voidaan matemaattisesti laskea, minkämuotoinen olento siinä meni ja mitä esineitä hänellä on kädessään.

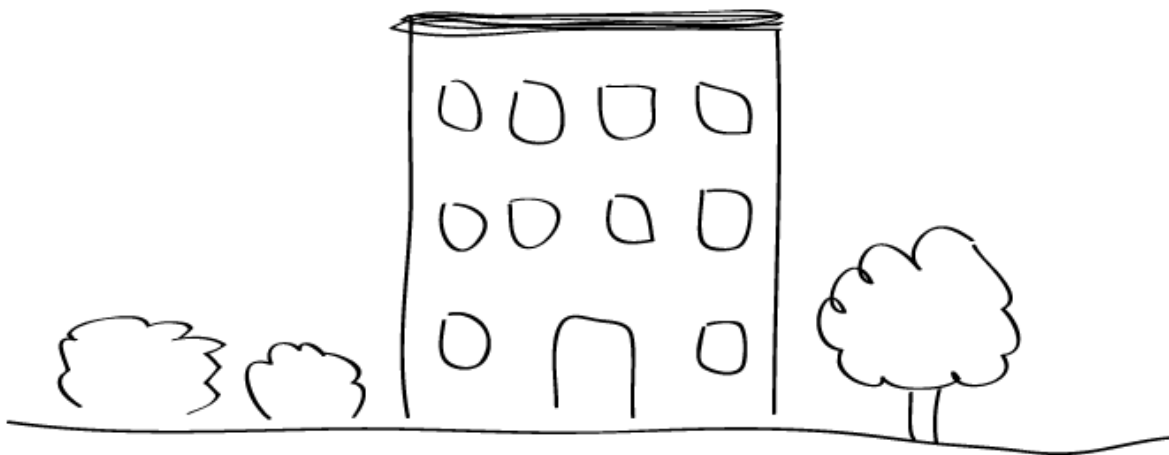
Laajamittaisen häirinnän mahdollisuudella tuumaillessa täytyy ottaa huomioon, että Suomessa(kin) on käytetty sotatilaa verukkeena sille, että vähemmällä vahtimisella olleet ovat ampuneet asenteellisesti eri mieltä olevia otsaan; apartheidia tapahtuu edelleen, vaikkakin hiukan muissa maissa; NSA ja muut Yhdysvaltain virastot kylvävät maailman kansalaisiin uskoa siitä, että kaiken kattava valvonta on hyväksi.

Siltikin, on aika raju loppuratkaisu tappaa itsensä lisäksi myös perheensä, sillä sen täytyisi tarkoittaa sitä, että tekijä on saanut vahvan tuntuman siitä, että ne tahot, kuten poliisi, joille hän on ounasteluistaan kertonut, vaikuttaa olevan jo ennalta tietoinen siitä, mitä hänelle on tapahtunut, mikä tukisi hänen mielessään sitä saatujen suggestioiden kautta muodostunutta käsitystä, että Suomessa on laajemminkin meneillään jonkinlaista valtasapainojen uudelleenjärjestelyä ja asennelevitystä. Tämä saisi nuoren perheenisän kysymään itseltään mm. sitä, mitä hänen lapselleen tapahtuisi, jos hän tappaisi vain itsensä eli pystyisikö hänen vaimonsa kasvattamaan heidän lapsensa siten, että tämä ei tulisi ns. aivopestyksi näiden eriasenteellisten toimesta.

Toki tässä kerrotusta jää vielä avoimeksi monta kysymystä kuten se, eikö tällaisella perheellä olisi yhtään ystäviä ja eivätkö he parin vuoden aikana tavoittaisi edes puhelimitse sellaisia työnantajia, jotka maksaisivat heille sen verran paljon työkorvausta, että heillä olisi varaa muuttaa muuanne ja olisiko niin, että edes epäviralliset "nettiseriffit" eivät saisi selvitettyä, mistä oikein on kyse? Erityisen mietityttäväksi jäisi se, mitä tarkoittaisi "Breivikiksi kasvattaminen"? Hänen kohteenaan

kerrotaan olleen kulttuurimarxilaisuus, mikä ei määritelmällisesti mahdollista ärsyyntyneisyyden purkamista kovinkaan eksaktiin ihmisryhmään tässä siis ajatuksena, että suggestioista voisi tulkita, minkähenkisiä tyyppisiä on niiden takana ja ketkä täten olisivat ärsytettyä vastaan. Huomioitavaa on, että sopivan systemaattisesti toimien, häiritsijät pystyvät ohjaamaan vaikutelmaa häiritsijöiden identiteetistä mihin suuntaan vain.

Tieto- ja viestiliikenteen häiritävyydessä huomioitavaa on mm. se, että teleoperaattorit (lue: yksittäiset työntekijät, jotka pystyvät peittämään jälkensä) pystyvät ohjaamaan minkä tahansa puhelinnumeron minne tahansa, Itellalla on postikirjeiden osoitteiden automaattiset lukulaitteet, jotka sopivasti ohjelmoituna voivat ohjata tietyn vastaanottajan kirjeet syrjempään, sekä mammuttikokoisiakin verkkosivustoja voidaan väärentää kopioimalla aidon verkkosivuston sisältämältä palvelimelta sivut tietokantoinen toiselle palvelimelle ja tekemällä niihin halutunlaisia muokkauksia. Jälkimmäinen näistä vaatii lisäksi sen, että verkon selaaja ohjataan käyttämään väärää palvelinta, vaikka sivun osoite selaimen osoiterivillä näyttää olevan oikein. Tällä tavoin saadaan esim. kokonainen keskustelufoorumi kopioitua palvelimelta toiselle, yhden ainoan ihmisen (joku häiritsijöistä) esiintyessä jokaisena tuon keskustelufoorumin käyttäjänä koska hän voi kirjautua sisään kenenä tahansa.

Otaksumat - läpi yhteiskunnan käytetyt ikivanhat lievikkeet vallantarpeisiin

Yhteiskunnassa suorastaan kisailaan siitä, kuka tai mikä pääsee ajatusten tarjoajaksi ja täten osalliseksi otaksumiin, joita suunnitelmallisesti keskenään verkottamalla päästään ohjaamaan nimettävissä olevien ihmisten ajatustoimintaa vähintään sen verran, että hänet saadaan

ajattelemaan jotain tiettyä ilman, että siihen viitataan suoraan. Otaksumat ovat suunnittelunaikaisia arvioita siitä, mitä jonkun tietyn henkilön mieleen tulee, kun tämä altistetaan joukolle valikoituja suoria havaintoja tai hänet johdatellaan ajattelemaan tiettyjä asioita. Arvioitahan niiden täytyy ollakin, koska toisen ihmisen mieleen ei pääse katsomaan suoraan. Otaksumat perustuvat sekä yleiseen tietämykseen siitä, minkälaisia ajatusverkostoja ihmisten mieleen on muodostunut, että myös tietämykseen siitä, minkälaisia ajatusten välisiä yhteyksiä jonkun tietyn henkilön mielessä on -- usein siitä johtuen, että otaksumien asettajat itse ovat olleet niitä luomassa, vahvistamassa ja ylläpitämässä.

Kerrontaan mukaan pääsyn helpottamiseksi selitettäköön vielä, että joka ikinen pienikin suora havainto tai jatkoajatus esim. Aamu-TV:stä, lehden aukeamalta, bussimatalla sisäänastujista tai jollain käytävällä kuullusta puheesta jättää mieltä joltain tietyltä osin esiaktivoituksi, ja kun näitä esiaktivoiteja on riittävästi ja tietynlaisia, kohdehenkilön ajatukset luikahtavat vahingonomaisesti kohti jotain tiettyä ajatusta, mitä hän ei mitenkään pysty estämään. Jokaista näistä esiaktivoinnista on mahdollista käyttää yhdessä tai useammassa otaksumassa. Helsingin Sanomat, Turun Sanomat, Aamulehti ja muut sanomalehdet hyödyntävät tällaista joka päivä, toimien joko itse yksittäisen otaksuman kaikkien kohtien ajatusten tarjoajana tai sitten he toimivat vain otaksuman pohjustajana eli ne tarjoavat muutamat ensimmäiset ajatukset ja jättävät jonkun toisen tahon tehtäväksi suorittaa varsinainen triggerointi eli otaksuman viimeiseen kohtaan tarvittavan ajatuksen tarjoaminen. Videokuvaa tarjoavat valtakunnalliset uutisten tarjoajat kuten MTV3 rakentaa uutisinserttinsä lähes kokonaan otaksumien hyödyntämisen pohjalla, asiasisällön ollessa toissijaista.

Otaksumia voidaan havainnollistaa **kuvalla 1**, jossa on 5 kpl otaksumia, jotka koostuvat numeroiduista ajatusten tarjoajista ja ennakoarvioiden mukaan mieleen nousevista ajatuksista, jotka on merkitty kirjaimella. Jos katsot kuvaa riittävän tarkkaan, huomaat, että samaa kirjainta voi esiintyä useammassa kohdassa. Tämä johtuu joko siitä, että otaksuman tullessa toteen, aktivoitunut ajatus voi toimia muiden otaksumien osana tai sitten samaa ajatusta aktivoi useampi mielen ulkoinen ajatusten tarjoaja.

Otaksumat 1 -- 5 voidaan asettaa toteutumaan (*) kuvitellun ajanjakson 9.00 -- 13.00 välisenä aikana, oletettuna tarkoituksena ollen, että kohdehenkilö päätyy viimeisen mielen ulkoisen ajatusten tarjoajan ilmestymisen seurauksena tietyn suunnitellun tunnetilan valtaan, joka voi tapahtua ainoastaan joko hänen omasta vapaasta tahdostaan -- mitä hän ei haluaisi tapahtuvan tiettyssä paikassa ja tiettyssä tilanteessa -- tai sen vuoksi, että kaikki otaksunnat toteutuivat suunnitellun mukaisesti. Käytännössä tämä vaatii ajatusten tarjoajilta aktiivista toimintaa, joka sisältää sekä toteutuksenaikaista ajatusten tarjoamista, valintatilanteisiin vaikuttamista esim. tiettyyn kulkusuuntaan vaivihkaa ohjaamalla, että myös kohdehenkilön ajatusten ennalta aktivoimista niiltä osin, että se tukee tietynlaisten ajatusten esiintuloa. Lisäksi vaaditaan paljon

tietoa ja dataa siitä, miten kohdehenkilö käyttäytyy, jotta voidaan tehdä automatisoidusti ennakointia siitä, miten kohdehenkilö tulee toimimaan minkäkinlaisissa tilanteissa. Riippuen siitä, miten tärkeää on, että kaikki otaksumat tulevat toteutuneeksi, voidaan ennakointiosuutta ajatella sekä vedonlyöntimahdollisuuksia tarjoavana sosiaalisena huvina, jossa väärin arvaaminen ei ole kovin merkittävä asia tai sitten ennakointi on jotain, jossa on välttämätöntä kehittyä aina vain paremmaksi.

Kuva 2 havainnollistaa otaksumien 1 -- 5 sijoittumista tietylle ajanjaksolle, missä otaksumien suunnitelman mukaisina ajatusten tarjoajina toimivat YLE:n Aamu-TV:n tietty haastatteluosuus (otaksuma 1, klo 9.00), Elisa Viihde - mobiilisovelluksen kautta katsotun ajankohtaisohjelman ensiminuutit (otaksuma 2, klo 10.00), Gmail-sähköpostien selailun yhteydessä havaitut sähköpostiviestien otsikot (otaksuma 3, klo 11.00), bussimatkan aikaiset tapahtumat (otaksuma 4, klo 12.00) ja luokahuoneeseen/palaverihuoneeseen saapuminen (otaksuma 5, klo 13.00). Päästyään sinne missä otaksuman 5 ajatusten tarjoaja 16 tarjoaa ajatuksen N, kohdehenkilössä laukeaa kuin itsestään tietty tunnetila, yhdessä episodimaisten mielikuvien mieleen juolahtamisen kanssa -- kuten oli suunniteltakin. Oletettakoon, että kyseisen suunnitelman ideana oli saada kohdehenkilö surkastuttamaan tuo esiin noussut tunne ja sysimään nuo mielikuvat pois tietoisesta mielestään, koska ne eivät sopisi kyseiseen tilanteeseen, mutta niin tehdessään hän ei pelkästään sysinyt tuota tunnetilaa ja mielikuvia syrjään, vaan teki itselleen vaikeammaksi ajatella sellaisilla käsitteillä ja muilla ajatuselementeillä, jotka ovat assosioituneita niihin asioihin joita nuo episodiset mielikuvat aktivoivat. Ts. jos mielikuvissa esiintyi esim. salmiakin muoto, olisi tuota muotoa toviin vaikeampi ajatella ilman, että väärä tunnetila alkaisi nousta uudelleen esiin, mikä taas työntäisi tietoiseen mieleen lisää taukkaa, stressikin lisääntyisi ja imusolmukkeisiin alkaisi kerääntyä kuona-aineita elimistön pyrkiessä rauhoittamaan itseään. Kohdehenkilö itse ei kuitenkaan helpolla pystyisi osoittamaan edes itselleen, mikä häneen oli vaikuttanut. Väittämänä tässä on, että valtamediodien eri-ikäiset toimittajat (nuorista vastavalmistuneista keski-ikäisiin papparoihin ja mirkkuihin) kehrittelevät otaksumia sekä yhteiseksi ilokseen, sillä oman työnsä he osaavat jo niin hyvin, ettei se riitä elämän sisällöksi, että myös aiheuttamaan epä mukavuutta niille ihmisille, jotka voisivat jollain tapaa olla uhka esim. heidän edustamansa yhtiön sidosryhmille, valtakunnassa harjoitetulle politiikalle tjms. Tietomurrot kuuluvat osallistujien repertuaariin joko omasta takaa tai jonkinlaisena alihankintana.

Kuvat 3 ja 4 selittävät tarkemmin sitä, mihin kuvan 1 otaksumissa olevat numerot ja kirjaimet viittaavat. Numerot ovat siis "ajatusten tarjoajia (esim. ihminen tai esine jostain perspektiivistä) tai ajattelun tuotteita l. ajatuksia (esim. käsite, mielikuva tai episodinen muisto) ja kirjaimet esiin tulevia ajatuksia tai niistä seuraavia jatkoajatuksia. Kirjaimilla voidaan viitata joko ensiajatuksiin tai jatkoajatuksiin, mutta vain yhteen niistä kerrallaan.

Kuva 5 on ehkä kaikista haastavin ymmärrettävä. Se kuvastaa sitä, kuinka tiettyjen ajatusten

käyttäessä osittain samoja hermoverkkoja (esim. samankaltaiset muodot tai vaikkapa samankaltaiset maneerit) ne laukaisevat riittävässä määrin aktiivisena ollessaan uusia signaaleita, jotka voivat yhtyä muihin signaaleihin ja jotka lopulta johtavat jonkin tietyn saman ajatuksen uudelleen aktivoitumiseen. Haastavaa tässä on sen kuvittelemisen mitä yhteistä voisi olla sellaisilla asioilla, joilla ei vaikuta olevan mitään yhteistä eli miten ne voisivat yhdessä aktivoida yhtään mitään, mutta kyse onkin taitopelistä, johon pääsee kyllä ns. helposti sisään, mutta jonkin taiturimaiseen hallintaan vaaditaan paljon harjoittelua ja oman ymmärryksen kehittämistä. Huomaa, että kuvassa visualisoidun algoritmin toiminta perustuu logiikkaan "riittävästi sisääntulevia signaaleja ja sitten niin monta uutta eteenpäin vievää signaalia kuin mahdollista", eikä "riittävästi sisääntulevia signaaleja ja sitten yksi uusi eteenpäin vievä signaali". Tekstin lopussa olevien linkkien takana on interaktiivinen simulaatio näistä molemmista.

Jos kohdehenkilön kannalta alkaa kyse pidemmän päälle olla siitä, että hän jollain tapaa kärsii toiminnasta tai kokee sen jollain tapaa haittaavaksi/häiritseväksi, voi hän sinällään melko helposti osoittaa vähintään sen, että "jotain epäluonnollista tapahtuu", minkä hän osoittaisi esim. takaisinmallintamalla asetetut otaksunnat ja esittämällä kysymyksiä kuten:

- a) mistä tiedettiin, että esim. ajatusten tarjoaja 4:n tarjoama ajatus E oli esiaktivoitu, jotta se täten saattoi tulla helposti havaituksi tai
- b) miten voisi ihan sattumalta kaikki 5 otaksuntaa tulla toteen ja täten taas kerran tulla jokin sama episodinen tapahtuma uudestaan mieleen
- c) tai mistä tiedettiin, että aiemmin oli jo monesti pyritty saamaan esim. ajatuksien tarjoaja 7:n tarjoama ajatus H nousemaan esiin myös ajatuksen tarjoaja 3:sta?

Jokaiseen näistä kysymyksistä olisi vastauksena se, että ei ole mitään muuta mahdollisuutta kuin se, että on joukko muita ihmisiä, jotka pyrkivät vaikuttamaan juuri häneen jollain suunnitelmallisella tavalla. Se ei vielä auta nimeämään tekijöitä, mutta se on alku. Seuraavaksi hänen kannattaa tarkastella sitä, minkälaista esivalmistelemaa häiriötoimintaa häneen on kohdistunut, minkälaiset epänormaalit ja poikkeavalta tuntuvat tapahtumat ovat toistuvasti vieneet hänen mieltään ärsyyntyneisyyden tilaan ja ketkä sitä aiheuttavat.

--

Lopuksi, tässä vielä interaktiiviset simulaatiot, joista Symbet-niminen simulaatio simuloi otaksujen toiminnan logiikkaa ("riittävästi sisääntulevia signaaleja ja sitten niin monta uutta eteenpäin vievää signaalia kuin mahdollista") ja Tekoneuronit-simulaatio neuronien toimintaa vanhempaan kirjallisuuteen perustuen ("riittävästi sisääntulevia signaaleja ja sitten yksi uusi eteenpäin vievä signaali").

Symbet v0.46 (JSFiddlessä koodin kera ja kotisivuilla fullscreen-moodissa):

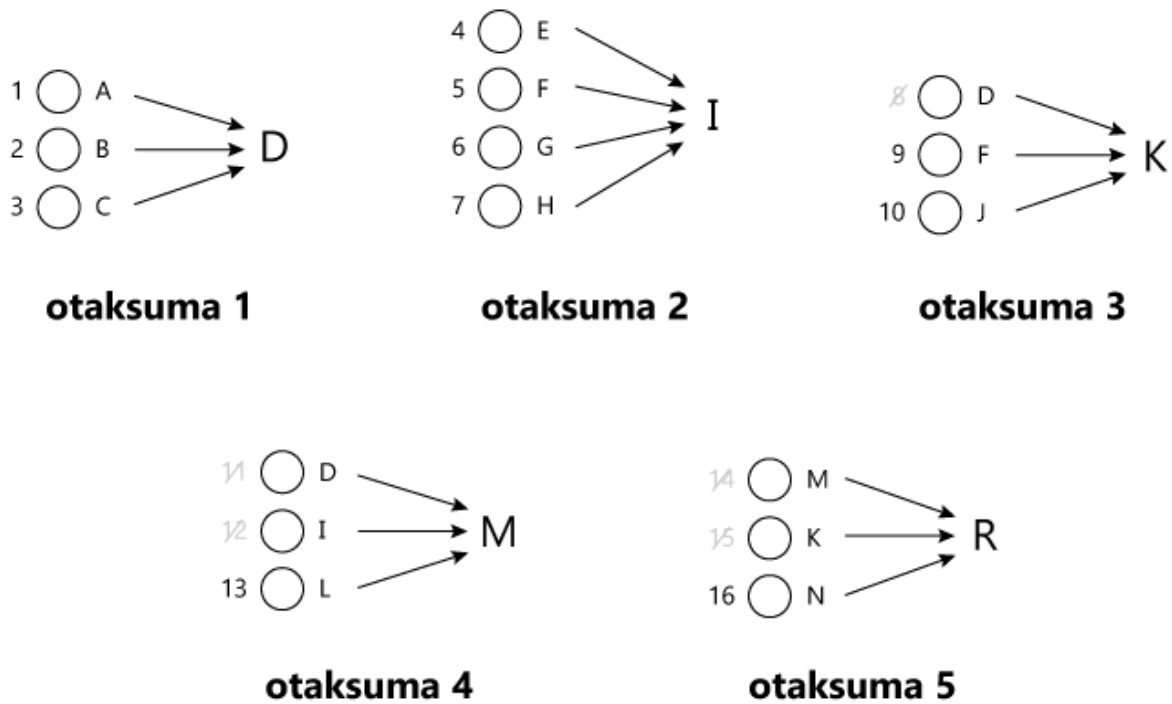
<http://jsfiddle.net/persilj/5d5BR/>

<http://sovelluksien.hoito.org/symbetjatekoneuronit/symbet.html>

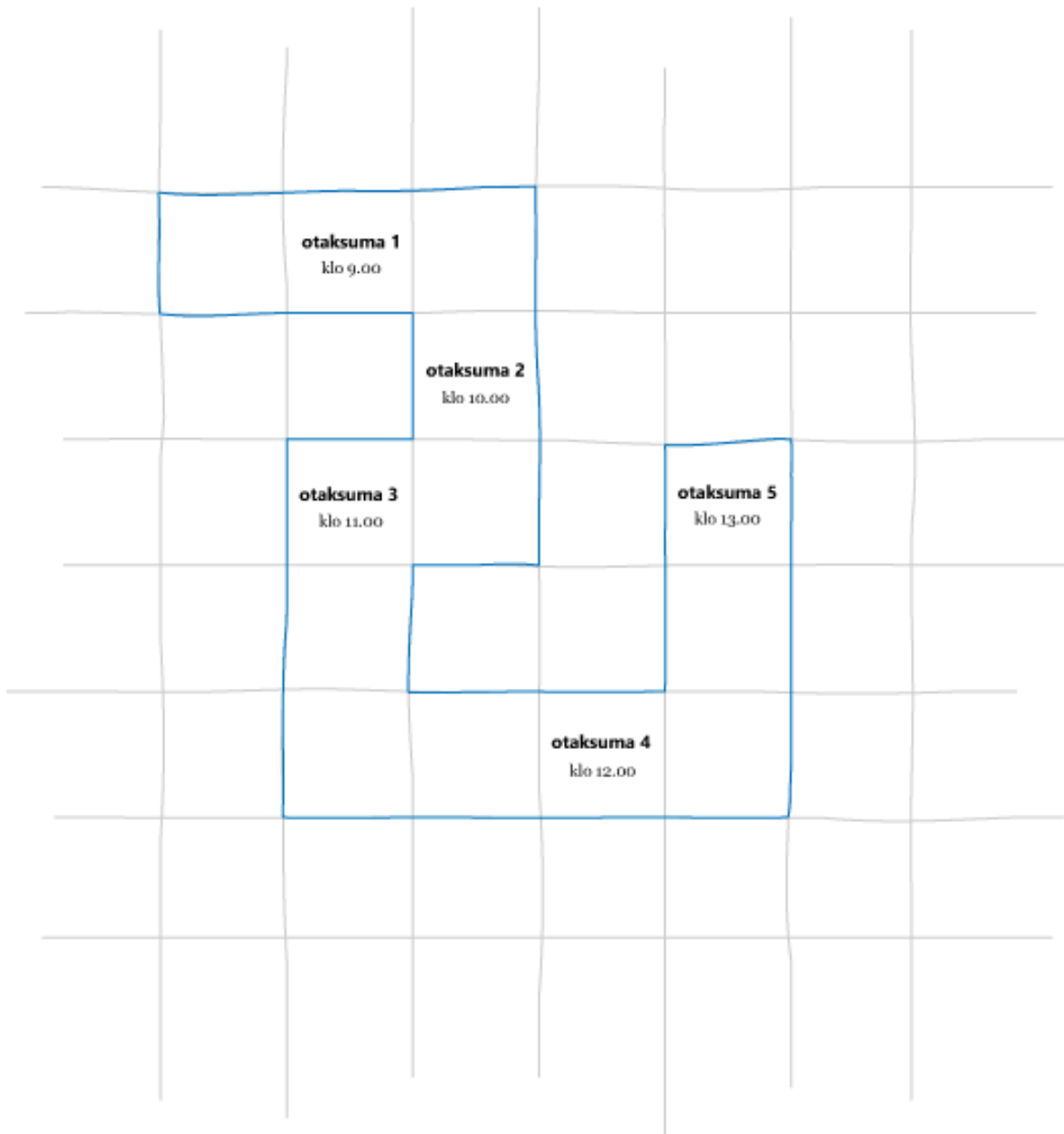
Tekoneuronit v0.46 (JSFiddlessä koodin kera ja kotisivuilla fullscreen-moodissa):

<http://jsfiddle.net/persilj/4gn7kebp/>

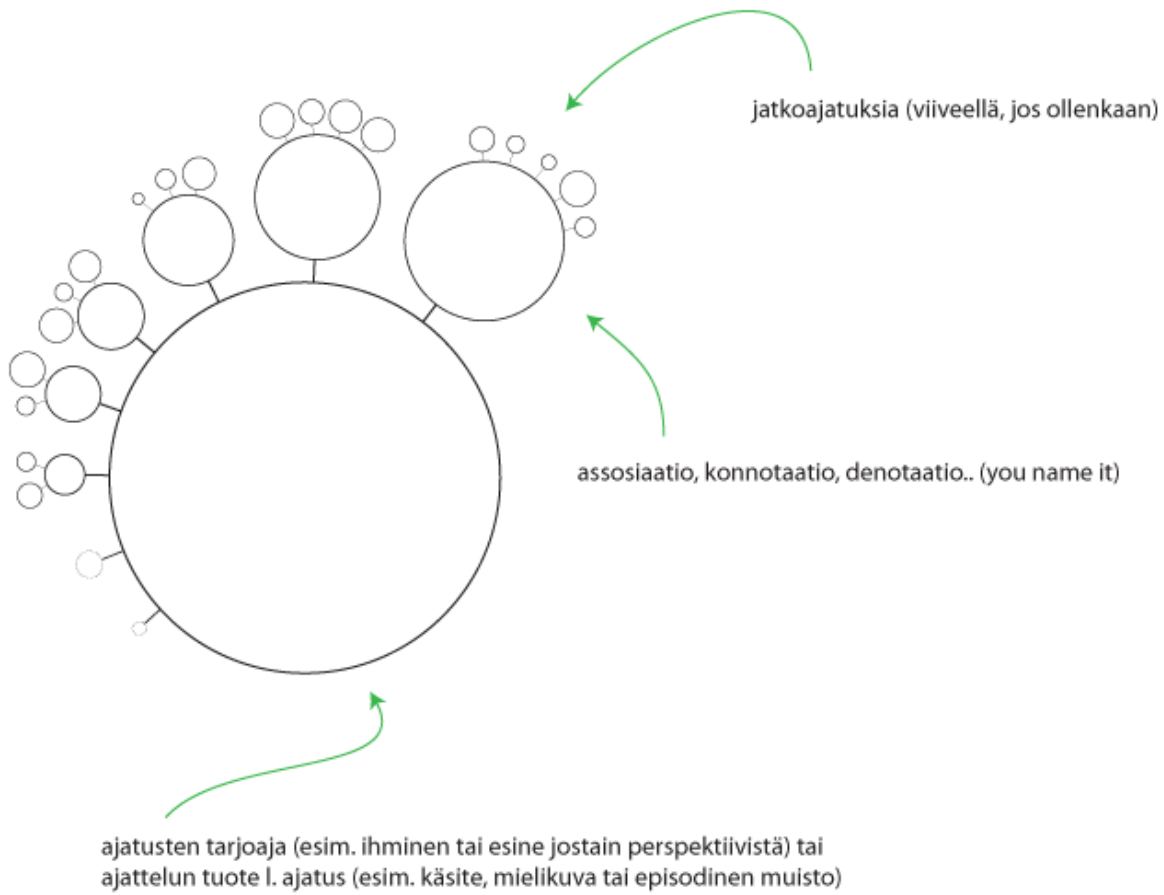
<http://sovelluksien.hoito.org/symbetjatekoneuronit/tekoneuronit.html>

Kuva 1. Joukko otaksumia.

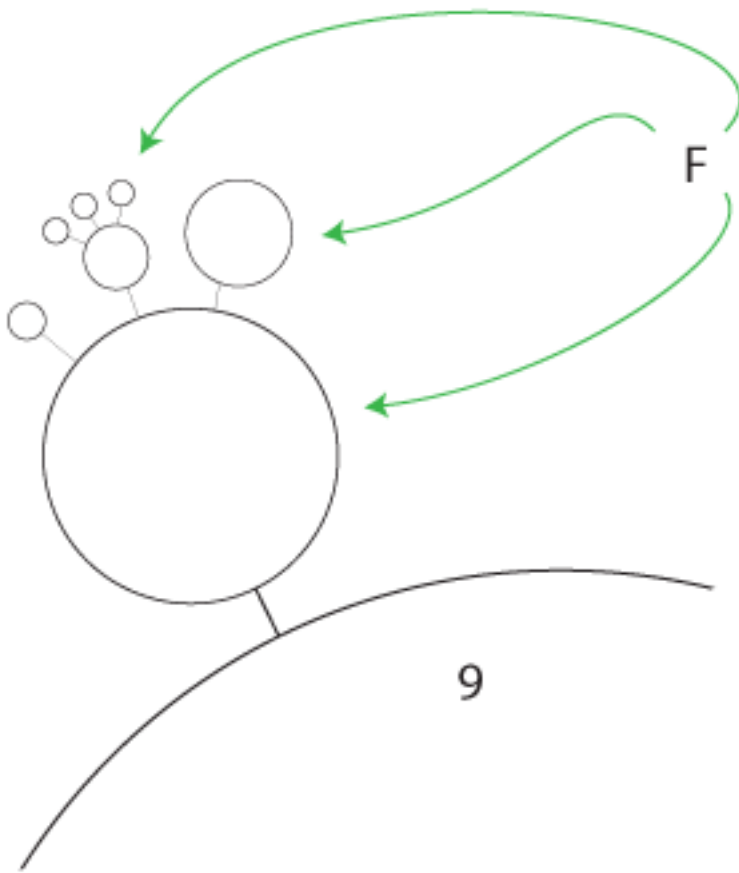

Kuva 2. Otaksumien sijoittumista lyhyehkölle ajanjaksolle.

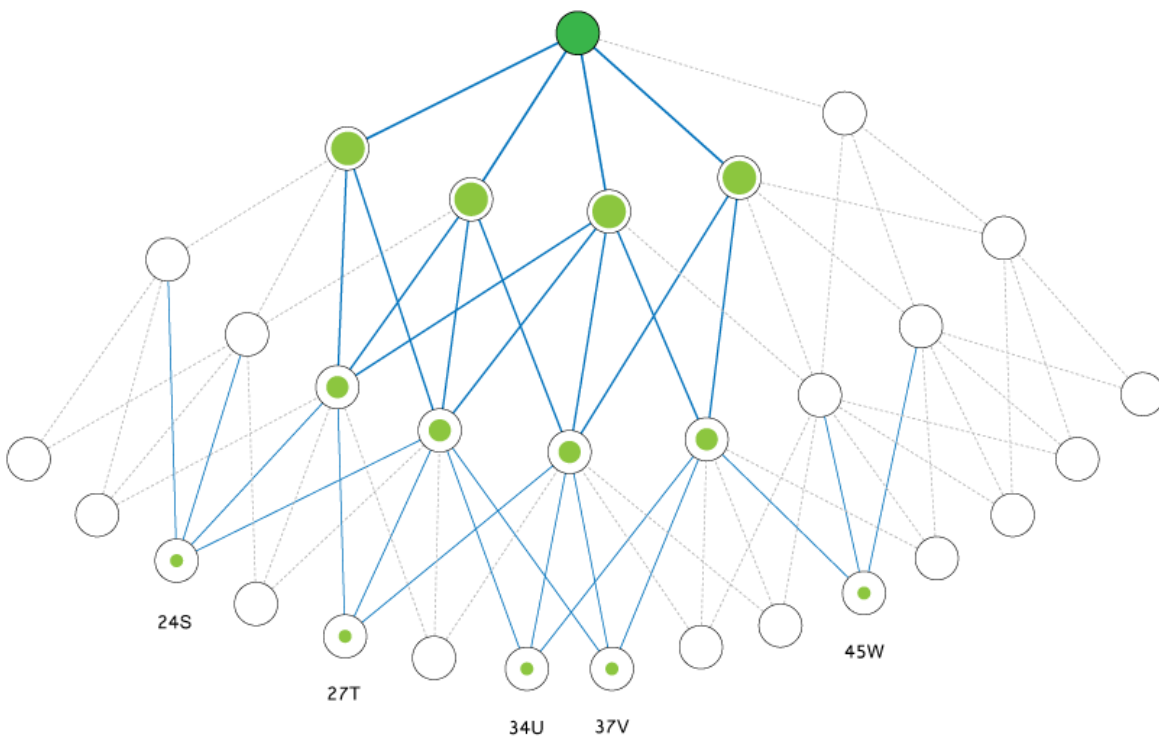

Kuva 3. Kaavamainen esitys ajatusten tarjoajasta / ajattelun tuotteesta jatkoajatuksineen.

F voi olla mikä vain, mihin asti ajatukset
voivat ulottua (mutta vain yksi niistä)

Kuva 4. Otaksuman osatekijänä olevasta ajatusten tarjoajasta voidaan hyödyntää sekä ensiajatuksia, että jatkoajatuksia.

Kuva 5. Signaalien kohtaamisten yhteisvaikutusta.